

У НОМЕР:

Дочекалися. Моряки «Фаїни» повернулися з небезпечного плавання

На запрошення данців

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин 17—18 лютого відвідає з офіційним візитом Королівство Данія. У вівторок, 17 лютого, програмою візиту передбачена аудієнція В. Литвина у Її Величності Королеви Маргрете II.

Цього ж дня відбудуться зустрічі Голови Верховної Ради України з Президентом Фолькетингу (парламент Данії) Тором Педерсеном, членами президії Фолькетингу та членами Комітету з питань зовнішньої політики Фолькетингу. ➤ **СТОР. 2**

Залізничні квитки можна буде купувати через Інтернет

«Тепер продаж залізничних квитків може здійснюватися не тільки через каси, а й через телекомунікаційні мережі загального користування (Інтернет, спеціалізовані автомати самообслуговування (кіоски), мобільний зв'язок)», — повідомляє прес-служба секретаріату Кабміну. Відповідні зміни внесені до Порядку обслуговування громадян залізничним транспортом.

Для удосконалення системи продажу квитків запроваджується електронний проїзний документ, що дає можливість пасажирові оплачувати проїзд, обминаючи касу.

Під час посадки на потяг провідник вагона за допомогою спеціального зчитувального пристрою перевірить посадковий квиток, який пасажир сам роздрукував.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

П'ятниця тринадцятого, попри забобони, стала щасливим днем для родичів і друзів звільненого з полону екіпажу «Фаїни». Вчора близько одинадцятої ранку літак з моряками, що вилетів напередодні з Момбаси, приземлився в аеропорту Бориспіль. Зустріти колишніх заручників на рідній землі вибрався навіть сам Президент, тож усе відбувалося за посилених заходів безпеки. До трапу

підпустили лише родичів та посадовців, журналістів витіснили за огорожу. Моряки у військовій формі по одному виходили з літака, дехто посміхався, всі інші мали стомлений вигляд. Поспілкуватися з моряками, як і самими родичами, було вкрай проблематично. Утім «Голосу України» таки вдалося додзвонитися до матерів наймолодших членів екіпажу. ➤ **СТОР. 4**

ФОТОФАКТ

До Дня святого Валентина на Майдані Незалежності у столиці з'явився пам'ятник закоханим ліхтарям.

Список потенційних кредиторів розширився

Київ звернувся до більш як 14 країн про надання йому кредиту для боротьби з фінансово-економічною кризою. Про це повідомив у ході прес-клубу в МЗС директор департаменту економічного співробітництва Павло Султанський. «Ми звернулися до міжнародних фінансових організацій, включаючи Європейський інвестиційний банк, Світовий банк, Європейський банк реконструкції і розвитку», — сказав він. За словами чиновника, Україна, зокрема, попросила про допомогу Австралію, Великобританію, Канаду, Кувейт, Нідерланди, Норвегію, Німеччину, Сінгапур, ОАЕ, Ізраїль, Італію, Швейцарію, Японію, Південну Корею та інші країни. Павло Султанський зазначив, що МЗС веде переговори з цими державами на рівні експертів. Крім того, він заявив, що Україна не одержувала офіційної відповіді від Росії про можливість надання кредитної допомоги. Нагадаємо: дев'ятого лютого цього року Мінфін Росії заявив, що Мінфін України звернувся до російської сторони з проханням оцінити можливість надання кредиту в розмірі 5 млрд. доларів на покриття дефіциту держбюджету, **передає РБК-Україна.**

Версія загоряння автобуса: несправне обладнання

Але мешканці Краматорська припускають «розбірки конкурентів»

Чотирьох постраждалих внаслідок загоряння пасажирського автобуса у Слов'янському районі переведено до опікового центру Інституту невідкладної та відновної хірургії в Донецьку. Стан пасажирів, які отримали значні опіки, тяжкий. Інші потерпілі перебувають у лікарнях Краматорська, Слов'янська та Красногорицького району. Як уже повідомляв «Голос України», у четвер автобус ЛАЗ, що виконував рейс Краматорськ—

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОДІЇ

Кременна, загорівся між селами Райгородок та Бруси-не на півночі області. Із 28 осіб, які їхали в салоні, семеро загинули, 20 — травмовані. Серед госпіталізованих 14 у важкому стані. ➤ **СТОР. 4**

Котельні — без газу, місто — без тепла

ВАТ «Херсонгаз» відключає котельні «Херсонтеплоенерго» та Херсонської ТЕЦ від газопостачання. Причини — заборгованість теплопостачальних підприємств перед ДК «Газ України» та НАК «Нафтогаз України», накопичення боргів через підвищення вартості газу і несвоєчасність розрахунків за отримані послуги з теплопостачання.

Відключення теплопостачальних підприємств від газопостачання може спричинити серйозні аварії електромереж та виробничого обладнання, а також унеможливити теплопостачання споживачів міста, **повідомляє прес-служба Херсонської міської державної адміністрації.**

На початок лютого теплогенеруючі підприємства Херсона заборгували НАК «Нафтогаз України» за спожитий газ понад 50 мільйонів гривень. У свою чергу, споживачі обласного центру винні тепловикам 65,5 мільйона гривень.

КОРОТКО

❑ У Чернівецькій області прикордонники разом з податківцями затримали близько шести тонн контрабандного спирту (**Українформ**).

❑ Міжнародний валютний фонд, враховуючи значний дефіцит державного бюджету, закликає Україну до жорсткого кризового менеджменту, заявив у Вашингтоні представник МВФ Девід Гоулі.

❑ На Івано-Франківщині викрито керівника газопромислового підприємства, який незаконно видобув 4,6 мільйона кубометрів газу, **повідомляє прес-служба МВС України.**

У НОМЕР

На запрошення
данців

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Володимир Литвин також зустрінеться з віце-прем'єр-міністром, міністром економіки та бізнесу Данії Л. Есперсен. У Національному музеї Данії Голова Верховної Ради України виступить перед широкою аудиторією з доповіддю на тему: «Сучасні світові виклики — відповідь України».

У середу, 18 лютого, відбудеться зустріч В. Литвина з міністром закордонних справ Данії Пером Стігом Мьоллером.

Українська парламентська делегація також візьме участь у церемонії урочистого відкриття меморіальної дошки на будинку, в якому функціонувала дипломатична місія УНР.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Президентські
вибори мають
відбутися
в терміни,
визначені
Конституцією

Необхідно чітко домовитися: президентські вибори відбудуться у визначені Конституцією терміни, щоб вони були демократичними і прозорими. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на зустрічі зі слухачами Інституту підвищення кваліфікації керівних кадрів.

Крім того, він переконаний, що треба примусити українську владу і політикум жити за принципами, визначеними Основним Законом, і забезпечити неухильне його дотримання. А ще серед головних завдань парламенту, за словами Володимира Литвина, є забезпечення прогнозованості й сталості розвитку країни — як мінімум до 2010 року, коли мають відбутися президентські вибори.

Голова Верховної Ради акцентував увагу на енергетичній безпеці в Європі. На прикладі останнього газового конфлікту між нашою країною і Росією, зазначив він, європейська спільнота відчула, що стабільність і передбачуваність у Європі залежить від стабільності й передбачуваності в Україні. Голова парламенту зупинився на трьох головних питаннях, які стоять перед нашим суспільством: визначення вектору розвитку української держави, напроцювання чітких правил співжиття у світовому просторі та очікування проявів лідерства в кризовій ситуації.

«Було б дуже добре, якби ми в Україні зробили все можливе, щоб виходити з єдиною, чіткою, зрозумілою позицією, яка була б позитивно сприйнята Європою і світом загалом», — переконаний Володимир Литвин. Водночас він зазначив, що не є прихильником того, «щоб ми наші внутрішні проблеми виносили на весь світ».

І розчарування, і біль утрат

...Валерій Гринчак, випускник Київського вищого загальновійськового командного училища ім. М. Фрунзе, потрапив до Афганістану 1983 року командиром розвідувальної роти танкового полку. Потім був призначений начальником штабу розвідбатальйону мотострілецької дивізії. Через рік після закінчення військової операції, коли вже мали повертатися додому, він наступив на противіхотну міну... Одну ногу відірвало відразу, другу ампутували вже в госпіталі, а йому було лише 27... Затим були роки лікування, протезування, але не відчай чи зневіра. Валерій Іванович продовжував служити в армії, протягом 1985—1992 років викладав курсантам військову історію у своєму рідному училищі, допоки... училище не розформували. Після звільнення Герой Радянського Союзу, полковник запасу займався підприємницькою та громадською діяльністю, заочно закінчив юридичний факультет Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, нині він голова контрольно-ревізійної комісії Національної асамблеї інвалідів України. «Ветеранам завжди було несолодко, але завжди є і білі, і чорні смуги, багато доброго зроблено і багато не зроблено», — каже В. Гринчак.

За офіційною версією, 15 лютого 1989 року останній радянський солдат покинув землю Афганістану, де десятиліття вирувала війна, в якій за рішенням ЦК КПРС брали участь і війська тодішнього СРСР. Майже кожен четвертий військовослужбовець був призваний до Афганістану з України. За неофіційною статистикою, за 20 років після афганської війни колишніх воїнів-інтернаціоналістів померло у п'ятеро разів більше, аніж під час самих бойових дій. На жаль, не кожен колишній солдат, навіть повернувшись додому неушкодженим, зміг знайти і реалізувати себе. Скажімо, торік у Чернігівській області був випадок, коли ветеран афганської війни, незадоволений рішенням суду, вистрелив травматичним пістолетом у суддю... «Це яскравий приклад того, коли, з одного боку, був психологічний стан людини, а з іншого, — причина у недосконалому нормативно-правових актів», — вважає Валерій Гринчак.

Виступаючи перед учасниками урочистостей, присвячених 20-й річниці виведення ра-

На знімку: праворуч від Голови Верховної Ради України Володимира Литвина Надзвичайний і Повноважний Посол РФ в Україні Віктор Черномірдин, колишній президент України Леонід Кучма, народний депутат України Олександр Кузьмук.

дянських військ з Афганістану, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин побажав, щоб нікому із громадян України не дістались ті випробування, які випали на долю воїнів-інтернаціоналістів.

«Та подія, яка ознаменувала припинення війни, — це одна з останніх в історії Радянського Союзу, в якій є великий знаменний показник, щоб пам'ять про це була жива, — наголосив В. Литвин. — Щоб той біль втрат та розчарувань залишився в нашій загальній пам'яті». Водночас, за його словами, в історії слави нашої країни воїни-переможці завжди були «моральним стрижнем розвитку країни». В. Литвин подякував воїнам-афганцям, їх матерям та батькам за самовіддану працю, служіння Батьківщині, назвавши їх подвиг «високим пам'ятником патріотизму, відповідальності, совісті і моралі».

Відповідаючи на запитання журналістів,

Зміни до бюджету треба вносити виважено

Сьогодні є всі підстави високо оцінити міжпарламентські відносини України і Німеччини та говорити про можливість підняття їх на новий, якісний рівень. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин у п'ятницю під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Федеративної Республіки Німеччина в Україні Гансом-Юргеном Гаймзотом (на знімку). «Сьогодні більше мають говорити парламенти, а відтак — це означати, що говорять народи», — сказав В. Литвин.

Посол подякував за прийом і погодився з думкою, що в «нинішній ситуації, коли криза зачепила всі країни світу, особлива роль належить головам парламентів». Він підкреслив, що в його країні парламент має непересічну роль.

Г.-Ю. Гаймзот нагадав, що

минулого року в Бундестазі Німеччини було проведено День України. Він запропонував продовжити існуючу практику стажування та обміну досвідом між представниками груп дружби.

Під час зустрічі сторони обговорили політико-економічну ситуацію в Україні. Посол зазначив, що вбачає виключну роль

українського парламенту в процесі внесення змін до держбюджету. При цьому Голова Верховної Ради України заявив, що зміни до бюджету «треба буде приймати», але цей документ «не повинен бути інструментом у політичному суперництві». На думку В. Литвина, «заклики негайно внести зміни до бюджету переслідують лише одну мету — зменшити шанси конкурента», бо цілком очевидно, що «ці зміни матимуть непопулярний характер і той, хто їх ініціюватиме, буде програвати». Голова українського парламенту вважає, що в максимально стислі терміни необхідно визначити додаткові позиції, які поповнюють дохідну частину бюджету, і на цій основі прийняти максимального чесний бюджет. «Але для цього має бути консолідована позиція перед лицем загроз», — наголосив В. Литвин і нагадав про свою пропозицію Президентіві і Прем'єр-міністру України внести свої пропозиції до бюджету. «В цьому питанні треба продемонструвати єдність, а вона може бути лише на основі ус-

відомленої відповідальності. Інакше розмови будуть, а країна — падатиме», — сказав В. Литвин.

У свою чергу, посол висловив думку, що «спільна відповідальність за нинішніх умов в Україні повинна мати найвищий пріоритет», а сили «треба об'єднувати і спрямовувати їх в одному напрямку». «Якщо в Україні буде усвідомлено необхідність спільної відповідальності, то й буде знайдено шляхи подолання кризи», — сказав він.

Надзвичайний і Повноважний Посол ФРН в Україні запропонував допомогу і підтримку своєї країни «там, де українська сторона вважатиме її доцільною». Зокрема, йшлося про надання консультативної допомоги стосовно внесення змін до Конституції України.

Голова Верховної Ради України запросив керівництво Бундестагу відвідати Україну і зазначив, що «радий буде вітати керівництво парламенту ФРН».

Прес-служба
Верховної Ради України.

Платна медицина
не може запроваджуватися одним розчерком пера

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань охорони здоров'я рекомендував парламенту направити на доопрацювання законопроект «Про організацію надання послуг у галузі охорони здоров'я». Як повідомляє Інформуправління ВР, документом пропонується врегулювати відносини у сфері надання медичних послуг, визначити функції органів виконавчої

влади у цій сфері, порядок надання медичних послуг сімейними лікарями, джерела їх фінансування тощо.

Під час обговорення законопроекту члени комітету висловили низку зауважень до нього. На думку народних депутатів, одним із недоліків проекту є те, що окремі його положення не повною мірою узгоджені з Конституцією.

Насамперед, формулювання щодо права кожної особи на отримання лише невідкладної медичної допомоги, яке суперечить вимогам Основного Закону про забезпечення державою умов для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. Це, наголошували парламентарії, підтверджується також рішенням Конституційного Суду України від 29 травня 2002 року про обов'язковість надання без-

платної медичної допомоги всім громадянам у повному обсязі, а не лише «необхідної медичної допомоги і соціальних послуг». Крім того, підкреслювали народні депутати, законопроект не узгоджений із вимогами бюджетного законодавства й окремі положення його статей у перспективі можуть бути реалізовані лише після запровадження в Україні системи обов'язкового медичного страхування.

Фінанси співають романси: їхній міністр подав у відставку

Факт...

Міністр фінансів Віктор Пинзеник подав у відставку. Про це йшлося в його заяві, розміщеній на сайті Міністерства фінансів. Однак невдовзі заява щезла з сайту, а на спроби знайти її з'являлося інтернет-посилання «У вас немає привілеїв для доступу до даного ресурсу».

Однак, як з'ясувалося незабаром, подання про відставку надійшло до парламенту. Голова Верховної Ради Володимир Литвин у коментарі журналістам сказав: «Якщо він прийняв для себе тверде рішення, то, очевидно, що змушувати людину імітувати роботу буде практично неможливо».

У свою чергу Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко того самого дня на брифінгу сказала, що нового міністра фінансів буде призначено швидко. І додала: «Безумовно, виклики світової фінансової кризи не всі чиновники переносять, не всі можуть працювати в екстремальних умовах, не всі чиновники можуть адекватно реагувати на виклики. Тому найслабкіші залишають свої позиції і йдуть займатися іншими справами».

... і коментар

Не збираюся ні виправдовувати, ні критикувати Віктора Пинзеника. Він свій вибір завжди робив усвідомлено. Навіть тоді, коли партія «Реформи і порядок», яку він очолює, увійшла на дочасних виборах у БЮТ.

Перші тертя прем'єра і міністра фінансів розпочалися після формування уряду під час підготовки бюджету-2008. Адже Віктор Пинзеник добре розумів, чим може обернутися повернення знецінених заощаджень колишнього СРСР. Особливо в умовах наростання світової економічної кризи.

Однак, схоже, прем'єр не вельми прислухалася до його порад. Чи не тому вперше в історії незалежності країни проєкт державного кошторису на поточний рік не був завізований міністром фінансів, а доповідала його з трибуни Верховної Ради сама Юлія Тимошенко.

Невдовзі була оприлюднена доповідна записка міністра фінансів на ім'я прем'єра. Віктор Пинзеник давав критичну оцінку стану державних коштів, пропонував переглянути кошторис, щоб зменшити видатки, у тому числі соціальні. «Країна у небезпеці...» — такими словами закінчував своє послання Віктор Пинзеник.

У своїй заяві, яка таємниче щезла з сайту Мініфіну, міністр фінансів пише: «Я не вперше працюю в уряді. І завжди займав професійну позицію. Збалансований бюджет, мінімальний розмір його дефіциту, обмеження життя в борг, неемісійні джерела фінансування дефіциту — цими та іншими принципами я керувався в роботі».

Однак, як відомо, уряд уже пішов з простягнутою рукою по світу. Учора Міністерство закордонних справ повідомило, що Україна звернулася по фінансову допомогу до 14 країн світу. А позавчора голова ради Національного банку Петро Порошенко на телебаченні підтвердив факт отримання урядом у січні 3 мільярдів гривень від НБУ. Щоправда, запевнив, що це були неемісійні кошти. Але хіба від цього легше? Особливо з огляду на те, що рейтингові агентства знизили рейтинг України, а Міжнародний валютний фонд затримав другий транш фінансової допомоги.

За всіма ознаками, державні фінанси співають романси... А громадяни невдовзі відчують на власних гаманцях недалекоглядну монетарну політику нинішнього Кабінету Міністрів. Хоч би хто став новим міністром фінансів.

Володимир КОРОЛЮК.

ФОТОФАКТ

Члени правління Інтернет-асоціації України Вадим Гарбуз, Кирило Козлов, Дмитро Гришук, голова правління Інтернет-асоціації України Тетяна Попова під час роботи V Конгресу «Україна на шляху до інформаційного суспільства» в столичному Українському домі, на якому, зокрема, розглядали питання використання інформаційних технологій як механізму подолання наслідків економічної та фінансової кризи.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Довге відлуння

Цього тижня народні обранці працювали у комітетах. А парламентська делегація на чолі з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином побувала з робочою поїздкою у Брюсселі, де провела низку зустрічей і переговорів з європейськими парламентаріями.

Проте політичне життя в Україні тривало. На сторінки багатьох засобів масової інформації долетіло відлуння внутрішніх чвар у Партії регіонів за чергову невдалу спробу змістити Юлію Тимошенко з посади Прем'єр-міністра. Шишки поспішалися на Сергія Льовочкіна і Юрія Бойка, яких звинуватили в занадто великому впливі на лідера Віктора Януковича. Зокрема, один із заступників Борис Колесніков обурювався: навіщо було поспішати? Адже уряду Тимошенко було відведено 100 днів для роботи. От після закінчення цього терміну й треба було ставити питання про відповідальність Кабінету Міністрів. І взагалі, мовляв, що далі поглиблюватиметься криза, то вищим ставитиме рейтинг Віктора Януковича, з яким і треба йти на президентські вибори.

У свою чергу, Сергій Льовочкін висловлював переконання, що деякі хлопчики хотіли покласти Партію регіонів під БЮТ. Що могло потім покласти відповідальність за провал економічної політики й на регіоналів.

Однак поки що мовчання зберігає лідер партії Віктор Янукович. Але, безумовно, довго робити вигляд, що в лавах ПР нічого не відбувається, він не зможе. Або йому вдасться відновити партійну дисципліну, або регіоналів чекають нелегкі часи.

Безперечно, ще одна резонансна подія — засідання Ради національної безпеки й оборони, на якому розглядалися підписані газові угоди з Російською Федерацією. За його підсумками, Служба безпеки і Генеральна прокуратура мають встановити, хто в країні володіє газовими свердловинами, встановити законність видачі їхнім господарям ліцензій, а також законність дій високопосадовців під час підписання газових угод. У БЮТ уже заявили, що рішення РНБО оскаржуватимуть у суді.

Проте чи не найбільше запитань викликала відставка Віктора Пинзеника з посади міністра фінансів. І хоча члени партії «Реформи і порядок», яка на дочасних виборах увійшла до складу БЮТ, переконують, що вони й надалі залишатимуться прихильниками прем'єрки, в багатьох оглядачів виникли сумніви стосовно широті цих заяв.

Власне, наступний тиждень має дати відповіді, можливо, не на всі, але на чимало запитань, які визначають подальший перебіг подій.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

Німеччина допомагатиме вітчизняним підприємцям долати кризу

Ділові кола Німеччини готові запропонувати українським промисловцям і підприємцям свій досвід виведення економіки з кризи. Про це було сказано на засіданні з нагоди 10-річчя Німецького-українського форуму, в якому взяли участь представники української ділової спільноти.

Голова правління Українсько-німецького форуму народний депутат Анатолій Кінах звернув увагу на важливість співпраці країни з ФРН в контексті європейської інтеграції і наголосив на тому, що Німеччина є важливим торговельним, економічним і культурним партнером України. Він сказав: лише за 9 місяців 2008 року товарообіг між нашими країнами становив 791 мільйон доларів, що на 58 відсотків більше, ніж за відповідний період 2007 року. За обсягом прямих іноземних інвестицій, залучених у вітчизняну економіку, Німеччина посідає друге місце серед країн світу.

«У розвитку нашої двосторонньої співпраці, особливо в часи випробування економічною кризою, неурядові організації мають особливу вагу — вони забезпечують ефективність партнерства, налагоджують реальні зв'язки методами народної дипломатії, забезпечують конструктивну взаємодію між двома європейськими народами», — підкреслив голова Українсько-німецького форуму.

Щоб наповнити свої наміри

конкретним змістом, Федеральний союз німецької промисловості, Східний комітет німецької економіки, Українсько-німецький та Німецько-український форуми домовилися провести в березні в Києві масштабну конференцію з питань можливості використання антикризового досвіду Німеччини для реального сектору економіки України. Під час зустрічі Анатолія Кінаха з виконавчим директором Східного комітету німецької економіки Райнером Лінднером було домовлено, що особливу увагу на конференції приділять ситуації у фінансово-банківській системі та промислового сектору. «Ми плануємо також визначити необхідні механізми державного протекціонізму, який у кризові часи має бути посилений», — сказав Анатолій Кінах.

Президент УСПП висловив сподівання, що представники української влади вважатимуть за доцільне взяти участь у роботі конференції, запозичити та використати німецький антикризовий досвід. «Під час кризи, захищаючи економічні інтереси, держави час-

то закривають внутрішні ринки та створюють штучні бар'єри для імпортерів, — зазначає він. — Я маю надію, що підприємці двох потужних країн-партнерів — України і Німеччини — нададуть своїм урядам оптимістичний варіант виходу з кризи, який допоміг би зберегти та посилити двосторонню економічну співпрацю».

У Берліні Анатолій Кінах провів зустріч із заступником президента Німецької залізниці Отто Візго-йем, під час якої обговорювалась активізація співпраці у сфері логістики, транзитних можливостей України і тарифної політики. Сторони домовилися провести найближчим часом спільне засідання в Києві, на якому презентувати проекти у сфері розбудови транспортної інфраструктури, зокрема в рамках підготовки до Євро-2012.

Голова Українсько-німецького форуму також узяв участь у зустрічі в Бундестазі з депутатами — членами міжпарламентської німецько-української робочої групи. На ній шлося про співпрацю у сфері енергетичної політики та енергозбереження. Учасники зустрічі погодилися з тим, що Європейський Союз має найближчим часом виробити єдину енергетичну політику, в якій Україна була б невід'ємною складовою. «Європейському Союзу варто активізувати зусилля для пошуку балансу інтересів країн — постачальників, транзитерів та споживачів енерго-

ресурсів», — переконаний Анатолій Кінах.

Представники України порушили питання про незадовільний стан в'їзового режиму між Україною та ЄС. На переконання депутатів Бундестагу, Україна, встановивши безвізовий режим для країн Євросоюзу, має право очікувати у відповідь аналогічних дій. Депутати пообіцяли підтримати розгляд відповідних питань у Бундестазі.

Під час засідання в Берліні сторони затвердили план співпраці на 2009—2010 роки, в якому погодили спільні дії з активізації двосторонніх економічних та культурних контактів між Україною та Німеччиною. За словами Анатолія Кінаха, програма співпраці форумів на найближче майбутнє передбачає посилення економічної складової, зокрема, у сфері енергозбереження, реформи ЖКГ, транспортної інфраструктури. «Співпраця наших форумів — це діалог з пріоритетних питань. Заплановано реалізацію пілотного проєкту з комплексної санації і модернізації 18 житлових будинків у Миколаєві. Є спільні плани у сфері автомобілебудування та металургії», — поінформував він. Важливим заходом двох форумів стане конференція «Нові підходи до реформування ЖКГ», яка відбудеться в Україні у червні 2009 року.

Людмила ВОЛОДИМИРСЬКА.

Указ Президента України Питання Академії правових наук України

З метою сприяння дальшому комплексному розвитку правової науки, підвищення ефективності наукових досліджень у сфері державознавства і права та наукового забезпечення правотворчої діяльності органів державної влади у процесі трансформації політичної системи суспільства, консолідації провідних наукових шкіл, максимального ефективного використання творчого потенціалу працівників наукових установ і професорсько-викладацького складу вищих навчальних закладів юридичного профілю з різних регіонів України **постановляю:**

1. Підтримати ініціативу провідних юридичних вищих навчальних закладів та юридичних факультетів національних університетів щодо створення в структурі Академії правових наук України Східного регіонального центру (м. Харків), Західного регіонального центру (м. Львів), Південного регіонального центру (м. Одеса), а також Центрального регіонального центру (м. Київ) на базі діючого Київського регіонального центру Академії правових наук України, включення голів регіональних центрів до складу президії Академії правових наук України та визначення місцезнаходження керівних органів Академії правових наук України столиці України — міста Києва.

2. На часткову зміну статті 5 Указу Президента України від 23 липня 1993 року № 275 «Про Академію правових наук України»:

утворити у структурі Академії правових наук України відділення проблем державотворення і конституційного права;

призначити в межах наявних вакансій академіками — засновниками відділення проблем державотворення і конституційного права Академії правових наук України Аленіна Ю. П., Бисагу Ю. М., Додіна Є. В., Дележана В. В., Завальнюка В. В., Коссака В. М., Оборотова Ю. М., Пацурківського П. С., Підцерковного О. П., Тіщенко В. В., Тулякова В. О., Фрицького О. Ф., Харитонова Є. О., Чанишеву Г. І., Якимчука М. К.

3. Кабінету Міністрів України здійснити заходи, пов'язані з утворенням регіональних центрів Академії правових наук України, змінюючи місцезнаходження керівних органів Академії правових наук України.

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

г. Київ,
10 лютого 2009 року.
№ 80/2009.

Висловлюємо щирі співчуття народному депутату України, голові депутатської фракції «Блок Литвина» ШАРОВУ Ігорю Федоровичу у зв'язку з великим непоправним горем — смертю матері

Марії Корніївни.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН,
Перший заступник Голови
Верховної Ради України
Олександр ЛАВРИНОВИЧ,
заступник Голови Верховної
Ради України
Микола ТОМЕНКО,
керівник апарату Верховної Ради
України Валентин ЗАЙЧУК.

Депутатська фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України та Політвиконком Народної партії висловлюють глибокі співчуття народному депутату України, голові депутатської фракції «Блок Литвина» І. Ф. ШАРОВУ з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Марії Корніївни.

У Дніпропетровську через витікання газу припинено газопостачання двох котелень (Укрінформ)

Міжнародна рейтингова агенція Fitch Ratings знизила довготерміновий рейтинг України за зобов'язаннями у іноземній та національній валюті з рівня «В+» до «В», що, згідно зі шкалою Fitch, означає наявність певних кредитних ризиків за обмеженого запасу міцності

У НОМЕР

► ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Перший мільйонер задекларував доходи

Зробив він це під час проведення кампанії звітування про доходи фізичних осіб за минулий рік. А загалом у Хмельницькій області вже подано майже вісімсот декларацій більш як на дев'ять мільйонів гривень. Приблизно кожна п'ята декларація — за отримання податкового кредиту, майже стільки ж — від отримання спадщини. Свідомі хмельниччани звітують також про доходи від оренди нерухомого майна, подарунків, надання різних послуг.

Ірина КОЗАК.

► ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Місцева влада домовилася із профспілками

Регіональну угоду між обласною держадміністрацією, профспілковими об'єднаннями та обласною організацією роботодавців підписано в Донецьку. Документ налічує 240 пунктів, які передбачено реалізувати протягом двох років. До угоди включено додаткові пільги для інвалідів зору, дітей-сиріт та інших категорій громадян. Уперше свій підпис під угодою поставив представник Конфедерації вільних профспілок області, нарівні із обласною радою профспілок.

Ліна КУЩ.

► СЕВАСТОПОЛЬ

І в кораблів є дні народження

Екіпаж корвета ВМС Збройних Сил України «Луцьк» відзначив 15-річчя з дня підняття на кораблі Військово-морського прапора. За морською традицією саме цю дату вважають днем народження корабля. Корвет «Луцьк» 22 травня 1993 року зійшов зі стапелів київського суднобудівного заводу «Ленінська кузня». За півтора десятиліття своєї історії судно встигло взяти участь у багатонаціональних навчаннях «Бриз», «Дуель», «Кооператив-партнер», «Море», «Сі бриз», «Фарватер миру» і «Чорноморське партнерство». Особлива гордість екіпажу «Луцька» — перші в історії ВМСУ ракетні стрільби в січні 1997 року. До п'ятнадцятого дня народження корабель підійшов із вражаючим результатом — за кормою шлях завдовжки у п'ятдесят п'ять тисяч морських миль.

Микола МАГДИЧ.

► РІВНЕНЩИНА

На пляжі виловили міну

У селі Смордва Млинівського району орендар місцевого ставка Олег Якубчик вирішив приспустити воду, готуючись до весняного паводку. Коли рівень понизився, на підмитому березі побачив міну часів другої світової, яка не вибухнула тільки тому, що потрапила у м'яке замулене дно. Піротехніки знешкодили її. Страшно уявити, що могло б статися за іншого перебігу подій. Адже неподалік знаходиться місце для купання, на якому у теплу пору року дуже людно.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Дочекалися. Моряки «Фаїни» повернулися з небезпечного плавання

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Авжеж, я з радістю зустріла сина, тому що я на нього чекала всі довгі чотири місяці. Сергій почувається більш-менш нормально, щоправда, він ще дуже слабкий та і як може почуватися людина після полону? Поки що нічого не розповідає, взнаки дався і тривалий переліт, — поділилася мама матроса «Фаїни» Любов Саранча.

Мама 21-річного моториста Артема Гіржева, Ольга, розповіла, що деякі батьки одразу з аеропорту поїхали додому. Автобуси попрямували до Миколаєва, Одеси, Керчі, дехто поки що залишається у Києві. — Усі дуже втомлені і навіть говорити нічого не хочеться, — додала жінка.

У свою чергу, Віктор Ющенко під час зустрічі фаїнців наголосив, що найголовнішим результатом операції зі звільнення судна стало те, що таки вдалося уникнути людських жертв з української сторони.

— Найголовніше це те, що вони живі. Все решту можна вирішити, — сказав він.

Переговори з корсарами В. Ющенко назвав складними й, більше того, драматичними. Також він зазначив, що Україна змушена була заплатити найбільший викуп за звільнення «Фаїни», оскільки пірати добре розуміли специфіку вантажу і вели себе нахабно. Крім того, Президент зазначив, що

переговорний процес щодо звільнення «Фаїни» ускладнювало те, що піратів представляли чотири центри і кожен із них хотів бути головним.

На складності переговорного процесу наголосив у інтерв'ю журналістам і судновласник Вадим Альперін. Він пояснив, чому зтягнувся викуп моряків.

— Пірати — це не цивілізована організація, це купка різних кланів, які між собою перш за все не можуть домовитися, поділити гроші та все інше. Якщо бути об'єктивним, то близько п'яти разів були попередні домовленості, які нічим врешті-решт не закінчувалися, — повідомив він.

Сам корабель вже з новим екіпажем пробуде у Момбасі близько тижня. У Кенії досі залишається і тіло капітана Володимира Колобкова, який, за попередньою версією, загинув від інфаркту після того, як на судно вдерлися корсари.

Тим часом процес звільнення українських моряків з полону обростає новими подробицями. Так, видання «Комерсант-Україна», посилаючись на джерела в Службі зовнішньої розвідки України, пише: суховантаж «Фаїна», що перевозив українську зброю, захопили «по наводці» з Одеси. Мовляв, звільненню моряків заважали витоки секретної інформації з

кризового штабу. Про всі рішення щодо порятунку корабля на диво швидко дізнавалися пірати, тож служба зовнішньої розвідки у результаті була змушена відмовитися від співпраці зі штабом й останні два тижні не надавала йому інформацію.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сьогодні — весільний бум

Тридцять чотири пари Тернополя запланували поєднати свої долі в День заоханих.

Оскільки 14 лютого нинішнього року припадає на суботу, то молоді пари вирішили провести урочисту реєстрацію шлюбу саме до цього свята, сподіваючись, що святий Валентин усе життя буде їхнім покровителем. Дехто заради цього відклав урочисту мить на кілька місяців. Здебільшого в зимові дні місце-

вий відділ РАЦС реєструє не більше двадцяти пар. Враховуючи те, що шлюбна церемонія тут відбувається дуже урочисто, з використанням елементів народних звичаїв, процес реєстрації розтягнеться на весь день. Більшість пар прагнуть того самого дня повінчатися. Перевагу молодята надають найдавнішій Надставній церкві, яка пам'ятає ще Богдана Хмельницького, тому тут також щільний графік вінчання.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Страхувальник встановив меморіальну дошку сам собі

Мармурову дошку вагою майже 50 кг з написом українською та англійською мовами: «У цьому будинку з 2007 р. проживає видатний діяч із питань страхування життя Українцев Іван» самовільно встановив один із мешканців на фасаді будинку в центрі Чернівців на вулиці Гоголя. Днями її демонтували місцеві комунальники. Власника дошки попередили про незаконність встановлення такої меморіальної дошки. Однак він не поспішав її знімати, незважаючи на обурення сусідів. За самовільні дії «видатного діяча із питань страхування життя» притягнуть до адміністративної відповідальності.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Версія загоряння автобуса: несправне обладнання

Фото центру пропаганди ГУ МНС України в Донецькій області.

Але мешканці Краматорська припускають «розборки конкурентів»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Кільком людям удалося самостійно врятуватися з палаючого автобуса. За свідченням очевидців, горіти почало в задній половині машини, і ті, хто сидів там, опинилися в пастці. Полум'я розповсюджувалося миттєво, в паніці пасажери розбивали вікна і намагалися вибратися з автобуса.

За словами заступника начальника ГУ МНС України в Донецькій області Ігоря Домаровського, розглядаються дві версії причини пожежі: несправність газобалонного обладнання автобуса та замикання електропроводки. Автобус, від якого залишився лише «скелет», належав приватному підприємцю із Кремінної Луганської області. Машина їздила за маршрутом до Краматорська і в зворотний бік. У місті кажуть, що маршрут був популярним, і за нього йшла боротьба серед конкурентів. Трагедію мешканці Краматорська списують на «розборки» між місцевими власниками автобусів та «чужинцями».

Ліна КУЩ.

Залізли до чужого гаманця за допомогою мобільного телефону

За допомогою мобілки шахраї вивурили в пенсіонерки з Житомира понад дві тисячі гривень. Жінці зателефонував чоловік, який назвав її мамою і одразу ж сказав, що зараз із нею поговорять. Розмову продовжив інший чоловік. Він повідомив, що її сина затримано працівниками міліції, а щоб його відпустили, вона має негайно перерахувати гроші на певний номер мобільного. Пенсіонерка побігла купувати картки поповнення рахунку. Лише після того, як невідомі почали вимагати ще півтори тисячі гривень, жінка зателефонувала синові на роботу до іншої області й усе розповіла. Той був здивований почутим. Після цього пенсіонерка звернулася до міліції. У відділі зв'язків з громадськістю УМВС України в області, коментуючи цей факт, зазначили, що вперше стикаються з такою формою шахрайства, та не виключено, що спроби повторюватимуться, і попросили дітей застерегти батьків: шахраї вигадують дедалі нові способи легкої наживи.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Терористка підірвала себе у натовпі прочан

Щонайменше 32 особи загинули, ще 84 дістали поранення в іракському місті Іскандерія, що на півдні Багдада, в результаті теракту. За повідомленнями місцевої поліції, терористка-смертниця підірвала себе в юрбі шиїтів, що здійснювали щорічне паломництво в священне для них місто Кербела. Більшість загиблих і поранених — жінки і діти.

Злодій убив бабусю каменем

Він проник у її будинок, що в одному з сіл Борщівського району (Тернопільська область), з метою крадіжки. Але вийти з дому непоміченим не вдалося — 80-річна господиня злодія впізнала. Тоді він завдав їй кілька ударів каменем по голові. Від черепно-мозкової травми старенька померла. За підозрою у скоєнні злочину працівники міліції затримали 32-річного безробітного односельця.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

«Будь сьогодні обережний — ожеледиця!» Трагічна загибель на Буковелі

«Не сумуй. Життя прекрасне!». Хлопця, який писав своїм друзям ці СМС-повідомлення, уже немає серед живих. Минулої суботи 19-річний киянин Антон Д. трагічно загинув на горі гірськолижного курорту Буковель.

Хлопець поїхав разом з рідними та друзями в Карпати. Відпочивали великою дружною компанією.

— Антон був безмежно щасливий цими днями. Він просто світився від щастя. Жартував, усіх веселив, не стомлювався кататися на своєму сноуборді,

— згадує батько юнака Віталій. — Син займався спортом, умів падати й групуватися. Того дня він попросив у товариша лижі. На них катався не вперше. Об'їжджав «чайників», які тільки звикали до гори. Ми з ним обійшли кілька гірок — з'їжджати з маленьких було вже не цікаво. На п'ятій горі я поїхав донизу і чекав на нього. Тоді не було. Я почав телефонувати — мобільний не відповідав...

...Потім відповіла незнайома людина: мовляв, власника цього телефону знайшли на схилі, перевезли в медпункт, з ним біда. Смерть настала

внаслідок закритої черепно-мозкової травми з переломом основи черепа. За словами батька Антона, перед тією чорною суботою мрячив дощ, з тим дещо підморозило, снігоходи спушили гору, але в деяких місцях залишалися острівці льоду. Як упав його син, Віталій не бачив. Кримінальну справу з приводу дотримання на курорті техніки безпеки тоді не порушили. У теленовинах поспішили повідомити, що цей трагічний випадок єдиний у цього сезону. Хоча завісідники Буковеля зазначають — це не зовсім так.

ФОТОФАКТ

У Дипломатичній академії при МЗС відкрито виставку «Повернуто в Україну», де, зокрема, представлено повернені картини В. Винниченка, фонограми творів композитора Б. Весоловського та експозиції виставок «Перші документальні надходження до Центрального держархіву зарубіжної українки» та «Історія повернення фотодокументів до Центрального держархіву України імені Г. Пшеничного».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОФАКТ

Фото агентства «Прес-КІТ».

Незважаючи на недостатнє фінансування, у бригаді тактичної авіації, дислокованій у Васильківському районі Київщини, триває підготовка особового складу.

У металобрухт намагались здати танки

Днями з діючого військового полігона в Ягдному (Люблінське воєводство Республіки Польща) зникли чотири танки Т-34 періоду Другої світової війни. З'ясувалося, що двоє мешканців Любліна взяли в оренду евакуатори для перевезення важкої техніки, щоб завести танки в приймаєльні пункти металобрухту. Однак раритетний вантаж привернув увагу ДАІ. За підрахунками поліції, крадії мали одержати за такий металобрухт близько 17 тисяч доларів. Поки що невідомо, який відсоток ймовірного заробітку «підприємці» мали віддати фірмі-перевізникові, але ініціатори напевне почують про свій реальний заробіток на танках від прокуратури, яка може «оцінити» його терміном до п'яти років позбавлення волі.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

СВІТ КОРОТКО

► США

Смертельний рейс

П'ятидесятимісний літак учора розбився в передмісті американського міста Буффало. Під час падіння літак протаранив будинок, який у результаті загорівся. За попередніми даними, не вижив жоден із 48 осіб, які перебували на борту (44 пасажирів і 4 члени екіпажу). Також загинула одна людина, котра була на землі. Катастрофа сталася усього за 8 км від аеропорту. Незадовго до трагедії екіпаж повідомляв про неполадки на борту. Чи є жертви серед мешканців будинку, в який врізався літак, поки що не уточнюється. Відомо лише, що в лікарні доставлено двоє людей, які знаходилися біля місця падіння літака.

► ІЗРАЇЛЬ

ЦВК підсумувала: перемога «Кадімі» з перевагою в один голос

Центрвиборчком Ізраїлю завершив підбиття результатів виборів, залишивши без зміни розміщення сил у новому парламенті. Після підрахунку голосів військових, дипломатів і кількох інших специфічних категорій виборців перше місце з 28 мандатами зберегла центристська партія «Кадіма» на чолі з міністром закордонних справ Ціпі Лівні. Правий «Лікуд» під головуванням експрем'єра Біньяміна Нетаньяху залишився другим з 27 місцями в кнесеті. Після публікації результатів наступного тижня президент Шимон Перес зможе провести консультації з 12 партіями, що пройшли в парламент, і доручити одному з депутатів сформувати й очолити новий уряд. Свої претензії на прем'єрський пост уже підтвердили і «Кадіма», і «Лікуд».

► ХОРВАТІЯ

Острів-серце в Адриатичному морі

Напередодні Дня святого Валентина в Адриатичному морі біля узбережжя Хорватії знайшли безлюдний острів Галесняк площею 108 тис. кв. метрів, який має форму серця. Закохані пари вже завалили листами власника з проханням дозволити відвідування.

«Це чудово. Ми гадаємо, це найідеальніший острів-серце у світі, — каже Владо Юresco, родині якого належить острів. — Там ніхто не живе, тож він стане чудовим місцем для тих, хто захоче залишитися там удвох».

► ІСПАНІЯ

Разом з економікою падає й інфляція

Інфляція в Іспанії в січні 2009 року впала до 0,8 відсотка, що є найнижчим показником з 1969 року. Темпи росту цін у країні знижуються шостий місяць поспіль після того, як у червні вони досягли максимуму за 11 років. Ціни падають через рецесію національної економіки, що розпочалася в середині 2008 року. Дефляційні процеси в Іспанії свідчать про дальше погіршення макроекономічних умов у країні. У четвертому кварталі ВВП знизився на один відсоток, а рівень безробіття досяг максимуму для всіх держав Євросоюзу — 13,9 відсотка. Зниження доходів населення і споживчого попиту і спричинюють різке падіння інфляції.

З'явилася версія, що лижник міг зачепитися за снігометальну пушку, встановлену на горі

Національний банк ввів тимчасову адміністрацію у «Західкомбанку», що входить до групи невеликих (Луцьк),
повідомляє прес-служба НБУ

У Харкові чимало вищих навчальних закладів погодилися на відстрочку платежів для студентів-контрактників (Укрінформ)

Довіру між обома берегами Дністра може зміцнити український культурний потенціал

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Спеціальний представник Європейського Союзу для Молдови Кальман Міжей (на знімку) цього тижня відвідав Київ. У розкладі його візиту — зустрічі з українськими політиками, дипломатами, експертами з метою обговорення широкого кола питань. Незважаючи на щільний графік перебування в українській столиці, європейський дипломат дав інтерв'ю Укрінформу, в якому розповів, зокрема, про перспективи врегулювання придністровського конфлікту.

— Багато політичних оглядачів і експертів прогнозують деякі зміни в процесі придністровського врегулювання після виборів у Молдові незалежно від результату голосування. Які перспективи бачить Євросоюз у цьому питанні?
— Європейський Союз використовує дуже прозорі принципи врегулювання придністровського конфлікту. Ми працюємо з усіма партнерами в рамках переговорного процесу «5+2», підкреслюючи, що саме ці принципи гарантують результат, що може стати стійким у довгостроковій перспективі. На сьогоднішньому етапі намагаємося проводити якнайбільше різних консультацій у різних форматах. При цьому звертаємо увагу на кроки для нарощування довіри між правобережною й лівобережною Молдовою. Я гадаю, це неодмінно дасть свої позитивні результати.
— Мандат Місії ЄС з прикордонної допомоги Молдові й Україні (EUBAM) завершується в грудні нинішнього року. Як ви оцінюєте результати більш як трирічної роботи місії та її внесок у процес врегулювання конфлікту? Чи очікується рішення з продовження мандата EUBAM?
— Європейський Союз оцінює роботу Місії ЄС з прикордонної допомоги Молдові й Україні як дуже успішний тристоронній проект. Водночас залишилися ще багато невіршених питань у роботі прикордонних і митних служб на україно-молдовському кордоні. Робота триває, але є ще моменти, де європейська практика впроваджена не повністю. Тому ми вважаємо за необхідне продовжити роботу Місії. Молдова зі свого боку вже запропонувала нам продовжити мандат EUBAM. Ми чекаємо такого кроку й від наших українських партнерів.
— Отже, вирішення питання про продовження мандата EUBAM залежить тепер лише від України?
— Так, Євросоюз готовий продовжувати роботу місії, залишилося слово за українською стороною.
— Як ви оцінюєте роль України в процесі придністровського врегулювання, зокрема, за ос-

тання декілька років, коли спроби поновлення переговорного формату «5+2» щораз зазнавали невдачі.
— Важливо, щоб усі розуміли, що «5+2» — це єдина легітимна форма. Підходи до врегулювання конфлікту в ЄС і України ідентичні, засновані на європейських цінностях, толерантності й компромісі, а також гарантії суверенітету РМ і безпеки регіону загалом. Ми намагаємося разом з Україною одержати гарний і стійкий результат. Українська сторона доклала чимало зусиль, зокрема, і за останні роки. І в цьому плані наші погляди збігаються.
— Українська громада в правобережній Молдові є однієї із найчисленніших. У Придністровському регіоні вона становить майже третину населення. На вашу думку, чи можна використовувати український культурний потенціал обох берегів Дністра як реінтеграційний ресурс?
— Україна як країна-сусід з демократичним суспільством може стати своєрідним «маяком» більшої відкритості й європейських цінностей. Тому вона має значний потенціал позитивного впливу на процес придністровського врегулювання за допомогою культурних і освітніх ініціатив. Необхідність демократизації, як важливої складової, підкреслювалася в Плані Президента Ющенка. Гадаю, що інтенсифікація зусиль у цьому напрямі значною мірою може посприяти позитивним результатам у розв'язанні придністровської проблеми загалом.
— Як ви оцінюєте можливість більш широкого залучення структури громадянського суспільства України до процесів придністровського врегулювання й демократизації регіону?
— Громадянське суспільство є носієм дуже багатьох цінних ідей, які можуть вплинути, а багато які з них уже впливають на процеси, політику України в контексті придністровської проблеми. Думаю, у незалежних експертів — представників громадянських організацій — можна багато чого навчитися. Тому, перебуваючи з візитом в Україні, я провів зустрічі із представниками неурядових організацій. Вони завжди мають свіжий погляд на проблему, що для мене дуже корисно. В ЄС і різних європейських країнах ми постійно проводимо консультації з членами громадянського суспільства, які мають різні погляди на багато проблем, зокрема, у питанні придністровського конфлікту.
— Як ви вважаєте, на якій стадії розвитку перебуває громадянське суспільство Придністровського регіону Молдови, і чи можна його використовувати як додатковий потенціал для вирішення конфлікту?
— У Придністровському регіоні проживає дуже багато цікавих і розумних людей, і мені прикро, що вони змушені існувати в такій відносній ізоляції. Для нас цінна думка представників громадянського суспільства лівобережної й правобережної Молдови, тому я завжди із задоволенням зустрічаюся з ними. Також необхідно, щоб ці зустрічі відбувалися набагато частіше, а число учасників збільшувалося, щоб у такий спосіб підтримати реальну інтеграцію. Те, що політики в рамках зустрічей і консультацій з придністровського врегулювання доходять згоди — це важливо, але, з другого боку, не менш важливо, щоб люди могли спілкуватися й на рівні громадських організацій.
Ярослав ДОВГОПОЛ (Укрінформ), спеціально для «Голосу України».

Київ.

Примус до... любові

Як і треба було чекати, Леонід Черновецький з «алаверди» не забарився. На позавчорашню акцію протесту тих людей, чиє обурення діями міського голови перетнуло критичну межу, молода чи, точніше, рання команда відповіла банально — зіграла на Хрещатик свою масовку. А що залишається робити, коли запас «оригінальності» покриває тільки цільове призначення — витрушування гаманців киян.
Фанати віднедавна ще й «співучого» градоначальника з плакатами «Київ — за чесного мера Черновецького», «Так місцевому самоуправлінню», «Корупція для Черновецького — не біда, він переможе її назавжди» в оточенні сміттєвозів та евакуаторів (що символічно вже само по собі) агресивно відбивалися від журналістів: очевидно, підозрюючи в них прихованих шпигунів приречених на поразку корупціонерів. Звичайно, екстаз від «шансонье» Черновецького — почуття інтимне, як запевняє мудре прислів'я, «любоб зла — полюбиш і...». Одне слово, когось із оточення слона Васі.
Та є в мене сумнів у широті почуттів, демонстрованих учора на телекамері. Принаймні більшості учасників акції. Бо ті самі камери зафіксували на мітингу протесту, який, повторюю, відбувся напередодні, обурених транспортників, працівників жеків та багатьох інших комунальних підприємств, котрих «чесний мер» так само «кидає», як і решту киян. Якщо ж вони знову приходять на акцію з протилежним знаком, то це не ознака роздвоєння особистості: за ніч полюбити Черновецького навіть із нахилом до садомазохізму ще треба зуміти. Хто б з власної волі згодився на ці душевні тортури? Тому й вдалися до «стимулятора»: людей зняли під «затишок» сміттєвозів за рознарядкою. Вчора редакційні телефони перегрівалися від напруги — нам телефонували не тільки з підприємств, а навіть із самої КМДА: працівники апарату мало не плакали: їх під погрозами звільнення виганяють на вулицю «любити» начальника...
Однак найбільше мене здивувала людина, яка, сподіваюся, справді щиро кохає міського голову. Це — його дружина Аліна. «Мій Льонічка — хороший. Він турбується про киян. Він ніколи мені не зраджував...» Дуже похвальна риса — ця чоловіча вірність. Але, по-перше, пані Айвазова — то ще не всі кияни. По-друге, сліпа віра в безгрішність «Льонічки» — річ не дуже надійна. Наприклад, одна дружина такої ж вірила, що її чоловік на партійних зборах засиджується і чим це скінчилося? Може, в Леоніда Михайловича засідання в банку теж не часто траплялися? І не завжди сесія Київради...
Дуже шкода усіх, кого наш «мер» допик до печінки. Але мені, наприклад, ще прикріше за тих, хто вчора прийшов на концерт Черновецького. Особливо за тих, хто зробив це щиро. Яким же треба бути безнадійно сліпим, щоб виставляти себе під глум! Бо, скажіть, ради Бога, хто б із киян був не за «чесного мера», який цей епітет відповідав його суті? Хто б сказав «Ні» «самоуправлінню», яким воно справді було самоврядуванням, а не сваволею спритників, котрі й не приховують від нас нахабної ненаситності. А ось корупція для Черновецького таки справді не біда: вона — його щастя, його захисний епітелій. Дозволимо — він з ним нас переможе назавжди.
Людмила КОХАНЕЦЬ.

ФОТОФАКТ

Мітинг біля КМДА проти діяльності міського голови Леоніда Черновецького.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Футбол. Контрольні матчі. «Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Брашов» (Румунія). 1:0. Гол: Гай, 43. Анталія (Туреччина). Центральний стадіон спортивного комплексу «Мардан». 50 глядачів. 18 градусів. Арбітр — Олександр Гаузер (Казахстан)
«Шахтар»: Шуст, Гюбшман, Іщенко, Чижов, Федецький, Єзерський (Полянський, 63), Жадсон, Ілсіньо (Фомін, 63), Гай, Вілліан (Кравченко, 56), Гладкий (Адріано, 46). Тренер — Мірча Луческу.
«Брашов»: Коман (Кайкса, 71), Ороц (Николає, 71), Малдарасану, Ілієс (Сенін, 71), Мунтяну (Роман, 56), Деду (Гаднаджі, 46), Крістеску (Матею, 71), Войку, Константін (Абрудан, 71), Буга (Сурду, 71), Езекіас (Іонеску, 71). Тренер — Разван Луческу.
Після цієї зустрічі «гірники» повернулися в Україну.
«Динамо» (Україна, Київ) — «Есбьорг» (Данія). 0:0.
«Динамо»: Богуш (Рибка, 46), Саблич, Асатіані, Допілка, Корреа (Зозуля, 46),

Алієв, Гусєв, Чернат, Морозюк, Кравець (Ярмоленко, 46), Рінкон.
«Есбьорг»: Вінде, Гансен, Канн, Конбой, Йоргенсен (Венделбо, 51), Самі, Бьєрк, Рікс, Мел, Бег (Укпай, 61), Райнелл.
«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Пандурій» (Румунія, Тіргу-Жіу). 1:1. Рахунок на 17-й хвилині відкрив Канкава. Румуни встановили рівновагу на 25-й.
«Дніпро»: Боровик, Сердюк, Лисицький, Клімавічюс, Денисов, Голєк, Канкава, Коноплянка, Карноза, Феррейра, Каверін.
Водне поло. Європейська федерація водних видів спорту LEN офіційно підтвердила дату проведення в Україні відбірочного турніру в рамках чемпіонату Європи з водного поло серед юнаків U-20. Турнір відбуватиметься в Дніпродзержинську, в басейні «МіКомп», 1—3 травня. Окрім збірної України, участь візьмуть команди Словаччини, Македонії та Румунії. Перші дві команди за підсумками дніпродзержинського турніру дістануть право грати у фінальній частині чемпіонату Європи в Греції 20—27 вересня нинішнього року.

life:)

Можливо все!

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого мобільного зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про внесення змін до тарифних планів абонентів індивідуальних тарифних планів life:) на умовах передоплати з 23.02.2009, а саме - про введення плати у розмірі дві гривні з ПДВ та збором до ПФ за доступ до мережі life:) і можливість здійснювати вихідні дзвінки в мережі life:) на день (з 00:00 до 23:59) для всіх індивідуальних тарифних планів на умовах передоплати без стягнення будь-якої іншої плати, якщо:

- з моменту останнього поповнення у розмірі від 25 грн одним платежем минуло 90 календарних днів;

- з моменту активації SIM-карти минуло 90 календарних днів.

З 23 лютого 2009 року для абоне-

тів, що обслуговуються на умовах тарифних планів "Вільний life:)" "life:) Легкі гроші", "Простий life:) класичний", "Супер life:) 30/50", "life:) Platinum", DCC для тарифікації дзвінків по Україні застосовується повна тарифна одиниця часу - 60 секунд, починаючи з першої секунди. Для тарифікації дзвінків до 60 секунд застосовується повна тарифна одиниця часу - 60 секунд.

З 23 лютого 2009 року для абонентів тарифного плану "Простий life:)" дзвінки по Україні тарифікуються по 35 копійок за кожну хвилину вихідного дзвінка. Тарифікація абонентів по 35 копійок за хвилину на даному тарифному плані здійснюється незалежно від поповнень рахунку абонентів.

Детальні умови про зміни можна знайти на сайті www.life.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

6

«Мій Льонічка — хороший. Він турбується про киян. Він ніколи мені не зраджував...»

6 лютого. Ужгород. Фотовиставка архівних документів «Українська повстанська армія. Історія нескорених».

7 лютого. Командир 3-ї парашутно-десантної роти Олександр Дадочкін і капітан медичної служби, голова ради ветеранів-афганців Печерського району Києва Рафік Камалов під час вшанування ветеранів війни в Афганістані з нагоди 20-річчя виведення радянських військ з цієї країни.

11 лютого. У рамках робочого візиту до Брюсселя Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, зокрема, зустрівся з Президентом Європейського парламенту Хансом-Гертом Пьоттерінгом (на знімку), Генеральним секретарем Ради Європейського Союзу, верховним представником з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Хав'єром Соланою та Головою Сенату Бельгії Арманом де Деккером.

9 лютого. У рамках гастрольного туру Національного заслуженого академічного українського народного хору імені Г. Верьовки відбувся концерт колективу на сцені Івано-Франківського драматичного театру.

8 лютого. Київ. Гурт «Nazad шляху немає» виступає під час визначення 15 фіналістів Національного відбору «Євробачення-2009».

10 лютого. У столичному Міжнародному виставковому центрі відкрито 12-ту Міжнародну спеціалізовану виставку сільськогосподарства та садівництва «Kiev AgriHort-2009».

12 лютого. Мітинг біля КМДА проти діяльності київського міського голови Леоніда Черновецького.

У Збройних сил України — нове професійне свято: День професійного сержанта ЗСУ, яке відзначатимуть щороку в першу п'ятницю березня, повідомляє прес-служба Міноборони

У Києві проходять V конгрес «Україна на шляху до інформаційного суспільства» та 10-й з'їзд Інтернет-асоціації України (Укрінформ)

Ті сторінки, які вони самі вписали, нікому не переписати...

На сцені Житомирського палацу культури з гітарою Олександр Гладишев, учасник бойових дій, майор запасу. Він виконує пісню про Афганістан. Про що нагадує вона двом іншим воїнам-інтернаціоналістам, які теж на цьому знімку, — Павлу Сироткіну та Валерію Стрельченку? Мабуть, про те, що історія — це та книга, яку постійно переписують. Але ті сторінки, які вони самі вписали, нікому не переписати...

«Залишився тільки попіл»

Для Павла Сироткіна Афганістан почався 26 грудня 1979 року, коли підняли по бойовій тривозі. Сапери навели переправу через Амудар'ю, і підрозділи стали займати всі точки, які були позначені на карті Афганістану. 56-та окрема десантно-штурмова бригада, яка дислокувалася в Узбекистані, була готова до виконання бойових завдань.

— Перед цим ми тривалий час опрацьовували всі подробиці операції: швидко осідлати дорогу, яка вела з СРСР до Кабула, і забезпечити проходження військових частин, — згадує Павло Олександрович. — Це був єдиний шлях на південь, до столиці Афганістану, тож і мали охороняти його, починаючи з берегів Амудар'ї і закінчуючи перевалом, що з'єднував дві частини країни. Спокій тривав недовго, уже в січні нашу першу роту, розташовану біля перевалу, атакував великий загін бойовиків. Вони оточили нас з усіх боків, уже доходило до рукопашної. Загинули десятеро наших хлопців. Міст через річку вдалося утримати до підходу основних сил. Командиру роти старшому лейтенанту Сергію Козлову було присвоєно звання Героя Радянського Союзу — це була перша Золота Зірка Героя за Афганістан.

За два з половиною роки четвертий десантно-штурмовий батальйон брав участь у багатьох операціях. Деякі з них урізалися в пам'ять особливо.

— Біля Джелалабада ми тільки-но почали виконання бойового завдання, як були поранені троє бійців, — розповідає Павло Сироткін. — Я викликав «вертушку». Щоб забрати поранених, вертоліт приземлився, а потім устиг піднятися лише на два метри, як з арика пролунала кулеметна черга — пройшлася по лобовому склу. Вертоліт упав на лопаті,

але, на щастя, не загорівся, не вибухнув. Тіло командира екіпажу було посічене крупнокаліберними кулями. Коли наш дозор захопив кулеметника, виявилось, що це хлопець 12 років. В Афганістані діти вже з десяти років носять зброю.

Найстрашніший спогад — коли в ущелині від фугасу загорівся БТР. Він палав як бенгальський вогонь. Від десяти наших бійців залишився тільки попіл. Його розклали в десять цинкових труп і відправили на батьківщину.

— Під час однієї з операцій загинув мій друг Петро Гончарук, — продовжує розповідь ветеран афганської війни. — А було таке негласне правило: труну з тілом до рідних загиблого супроводжує хтось із його друзів. Та поїздка в Миколаївську область психологічно була дуже важка.

«Ми потрапили в середньовіччя»

— Коли ми ввійшли в Афганістан, — згадує Валерій Стрельченко, — за мусульманським календарем був 1358 рік. Здавалося, що ми й справді повернулися в середньовіччя. Землю там обробляли дерев'яною сохою. Житло було із соломи та глини, розміром приблизно чотири на п'ять метрів, де разом жили і люди, і вівці, і кози. Посеред приміщення розводили багаття, дим виходив через вікно. Все закіптюжене. Щоб уночі не покусали скорпіони чи змії, шлях їм перегороджували посудинами з водою. Навіть дверей з дерева майже не було — замість них жердини, оббиті бляшанками з-під маслин чи молока.

Коли у свої 15 років Валерій потай від батьків вступив до Суворовського училища, він і гадки не мав, що разом із професією військового обирає війну в Афганістані. Вчився разом з Анатолієм Гриценком, майбутнім міністром оборони України, але на рік пізніше. Потім —

танково-артилерійське училище в Свердловську, служба в Алма-Аті. Тут довелося вітати Саддама Хусейна. Були грандіозні навчання, в яких брало участь більше 1200 одиниць військової техніки. Досі викликає усмішку те, як представляли тоді воїнів: хто відмінно говорив російською, вважався москвичем, хто з акцентом — жителем Московської області. А самі учасники навчань повинні були мати вигляд «залізних воїнів». Техніка в дії Хусейну сподобалася, й Ірак закупив її, щоб згодом розпочати війну з Іраном.

У напрямку Кабула підрозділ Стрельченка прямував по тому самому шляху — через той перевал, що його охороняв Павло Сироткін зі своїми десантниками. Серед численних епізодів війни особливо врізалися в пам'ять два. Перший: загибель у квітні 1980 року Олександра Стовби, удостоєного за свій подвиг звання Героя Радянського Союзу. Особливо вразила ця смерть тому, що пораненого хлопця покинули, злякавшись, свої ж, солдати з Азербайджану. Душмани потім пристрелили Олександра. Йому було лише 21 рік. У Києві залишилися мама й

дівчина. Після загибелі Олександра Валерій довідався, що той писав вірші...

А другий епізод пов'язаний з тим, як недалеко від кордону з Пакистаном одразу після висадки з вертольотів підрозділ потрапив в оточення. Хтось з афганської армії продав бойовикам план операції. Радянські воїни опинилися тоді внизу, душмани обстрілювали їх зусібіч згори. 126 чоловік тоді загинули, поки змогло пробитися підкріплення. Тоді на решті побачили, що бойовики зробили з пораненими: обличчя в усіх було розтрощене камінням так, що годі було впізнати. Двох наших офіцерів з роти, що побувала в оточенні, довелося списати з армії: їх психіка не витримала. З рядовими теж була проблема.

— Коли брали в полон когось із душманів зі зброєю в руках, досить було офіцеру відвернутися, як афганець лежав мертвий. А бійці говорили: сам упав. Важко було стримувати ненависть до противника, яка пекла душу після того, як побачили, що вони зробили з нашими друзями...

Олексій КАВУН.
Фото автора.

Він перший увійшов у Кабул

У Луцьку на будинку №1 вулиці Воїнів-інтернаціоналістів відкрито меморіальну дошку на честь командира підрозділу «Альфа» генерал-майора Героя Радянського Союзу Віктора Карпукіна.

27 грудня 1979 року уродженець Луцька капітан Віктор Карпукін як командир підрупи спеціального призначення підрозділу «Гром» групи «Альфа» сьомого управління КДБ СРСР брав участь у штурмі палацу Тадж-Бек, резиденції тодішнього президента Афганістану Хафізулі Аміна. Палац, який вважався неприступним і охоронявся кількома тисячами осіб, вдалося взяти лише за сорок хвилин, втративши вбитими п'ятьох бійців. Рівно через чотири місяці після штурму палацу Віктор Карпукін одним із перших серед афганців стає Героєм Радянського Союзу.

Але Афганістан — це лише один, хоча і яскравий епізод в біографії бойового офіцера. Віктор Карпукін брав участь у звільненні заручників у Тбілісі, Баку, Єревані, Степанакерті, Саратові... Волинянин пройшов майже всі гарячі точки на території колишнього Радянського Союзу. 2003-го, у віці 56 років, мужній офіцер помер. Участь у відкритті меморіальної дошки взяли бойові побратими Віктора Карпукіна — ветерани «Альфи», воїни-афганці Луцька, голова обласної адміністрації Микола Романюк. Символічно, що вона висить на будинку №1 вулиці, яка носить ім'я Воїнів-інтернаціоналістів. Прикро, що будинок на вулиці Офіцерській, 11, де народився Віктор Карпукін, перебуває в такому занедбаному стані, що може засвідчити хіба що про нашу безпам'ятство.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Бійці не знали, до чого їх готують

Не всі військовослужбовці 668-го окремого загону спеціального призначення 20 років тому повернулися з афганської війни. 54 бійці загинули... З нагоди двадцятої річниці виведення військ з Афганістану близько двохсот ветеранів-афганців загону зібралися у військовій частині А-0759, розташованій у місті Кіровограді.

У липні—серпні 1984 року в навчальному центрі під селом Федорівкою Кіровоградського району формувалося нове бойове зведення — загін спеціального призначення. Про те, що це робиться для відправки до Афганістану, знало тільки вище командування. У вересні підрозділ двома залізничними ешелонами передислокували до міста Термеза Узбецької РСР. Там загін одержав нову бойову техніку, озброєння, боеприпаси та продовольство і після перевірки бойової готовності вищим керівництвом Збройних сил СРСР о 4-й годині ранку 20 вересня 1984 року перетнув кордон Афганістану. Там 668-й загін перехоплював і знищував каравани зі зброєю, боеприпасами і наркотиками. Крім того, підрозділ здійснював бо-

йову охорону гарнізону та мирних жителів. Більш як 600 бійців підрозділу нагороджено бойовими орденами і медалями. Єфрейтору Юрію Миролюбову присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

У 1989 році в Кіровограді, на центральній площі міста, підрозділ, виведений 6 лютого з території Республіки Афганістан, зустрів командувач Червонопрапорного Київського військового округу, колишній командувач 40-ю армією, Герой Радянського Союзу генерал-лейтенант Борис Громов (нині генерал-полковник, губернатор Московської області Російської Федерації).

Так було двадцять років тому. А сьогодні, крім традиційної зустрічі, відбулося спільне шиккування ветеранів

і військовослужбовців частини, винесення Бойового прапора 668-го загону спеціального призначення, покладання квітів до Меморіалу загиблим спецназівцям, показові виступи військовослужбовців частини з рукопашного бою, відкриття Музею бойової слави, екскурсія навчальними класами і тренувальними залами частини. Ветеранів загону відзначено

нагородами Української спілки ветеранів Афганістану, пам'ятними вимпелами, книгами. Серед тих, хто найактивніше сприяв проведенню зустрічі — голова обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану Віталій Токарев.

Петро МЕЛЬНИК.
На знімку: біля Бойового прапора через 20 років.
Фото автора.

Війна в її житті

ДОЛІ

Софія Погоріла (**на знімку**) ніколи не була в Афганістані, але ця далека країна позначилася на її долі. Афган поділив її життя на «до» і «після». Настраждавшись по самі вінця, вона нині опікується тими, хто потребує допомоги.

Мов спалах яскравої зорі

У житті цієї високої красивої жінки було велике кохання. Ігор і Соня симпатизували одне одному ще навчаючись у Нараївській школі, що у Бережанському районі на Тернопільщині. Мушля, малюнок, шишечка, подаровані коханням у ті давні роки, для неї найдорожчі реліквії, береже їх досі. Потім вони виливали свої почуття у листах: він навчався у Сумському артилерійському училищі, вона здобувала фах історика у Львівському університеті. З усіх сил бігла після лекцій на квартиру, де жила, щоб заглянути у скриньку. І ось вони чоловік та дружина. Офіцерська доля закидає молоде подружжя то у Німеччину — мрію радянських військових, то в гори Киргизії, де суховії спаливали усе навколо, а воду доставляли у баках. Софія ніколи не ремствувала на незгоди гарнізонного життя, з чоловіком їй рай був всюди. З двомісячної донею на руках летіла з кількома пересадками до свого Ігоря. Родичі казали матері: «Що ж ти пускаєш її з немовлям за тисячі кілометрів?». Великий романтик в особистому Ігор Погорілий був вимогливим і турботливим командиром, для якого честь офіцера — понад усе. Міг прислати посылного із запискою, в якій просив нагодувати хлопця і обережно розпитати про проблеми, бо ходить чомусь зажурений. Або просив її сплкувати нижню білизну, що її видавали офіцерам і яку він ніколи не носив, мовляв, рядові мерзнуть. А проте, щоб скористатися дармовою солдатською силою, й мови не могло бути.

Вони довго чекали дітей. Коли народилася Зорянка, він, безперечно, радів, але якось зізнався Софії: «Знаєш, коли я відчув себе батьком? Не тоді, коли ти мені сповістила про це, а коли Зоринка бігла назустріч з розпростертими рученятами і криком: «Татко йде!».

Лише раз Софія бачила сльози на очах коханого. Було це 23 лютого 1986 року. Саме цього дня минало десять років їхнього подружнього життя. Весь полк святкував День радянської армії, запрошували і їх, але вони вирішили залишитися вдома. Наступного дня майора Ігоря Погорілого відправляли в Афганістан. Ігор дає їй настанови, як виховувати дітей, а вона сердиться: «Ось приїдеш і будеш виховувати...»

Миколка, якому минув рік, вовтузиться поруч з ними. І раптом дитина встала і вперше пішла. На очах Ігоря забриніли сльози: «Яке щастя, що я зміг побачити сина на ногах». Писав з Афганістану, як боляче дивитися на голодних тутешніх дітлахів і заповідав їй: «Ніколи нічого не шкодуй дітям».

Ігоря не стало через чотири місяці — 26 червня. Пішов у рейд на чолі колони, хоча машина командира мала бути в її хвості. Іншого від свого чоловіка вона й не чекала: він ніколи не ховався за спину інших, тим паче — солдатські. За мужність Ігоря Погорілого посмертно нагородили орденом Червоної Зірки. Напередодні вона собі вдома місця не знаходила, бродила по квартирі, виходила на вулицю. «Буквально сходила з розуму», — згадує тепер. Поклала дітей спати і сама прилягла. Крізь сон чула, що плакав Миколка, але не було сил розплющити очі. У квартирі загорівся трансформатор, все почало тліти. Сусід, який йшов на роботу пів на шосту, почув, що з їхньої квартири тягне горілим. Вибігли двері, викликали «швидку». Зорянку забрали до лікарні, а вона з малим залишилася в обгорілій квартирі. Була ще в шоковому стані від пережитого, коли через дві години на порозі дому став командир і сказав: «Прийшов «чорний тюльпан». Куди везти?» Звісно, в Україну, якої їм так бракувало для повного щастя. Тепер на Батьківщину Софія поверталася з дітьми і з труною, де лежав її Ігор. У літаку хтось простягнув їй десятку: «Візьміть, вам треба буде». Тоді у свідомості боляче відгукнулося: вона вже не така, як усі, вона — вдова. І дала собі слово, що у майбутньому не дасть приводу жаліти ні себе, ні дітей.

Зустрілись дві самотності

Похоронивши чоловіка (його могила в Нараєві), Софія мусила жити далі, підняти дітей. Якось вела їх із садочка: Зорянку за руку, Миколку на санчатах. Навпроти йшов чоловік і ніс на плечах дитину. Малий запитус: «Мамо, якби в мене був тато, він також носив би мене так?». А вночі їй наснився сон: Ігор просив поносити сина на плечах і за нього. А ще гуляли вони в парку. Коли Миколка, назбиравши кульбабок, прибіг до неї із словами:

Афганістан завжди буде полем бою, поки його не залишать у спокої

Саме так відповів на моє запитання про необхідність допомоги Афганістану сьогодні ветеран-афганець Віктор Савечко. І додав: «Такий там народ». Причиною нашої розмови стало відкриття пам'ятника воїнам-інтернаціоналістам у містечку Маньківка Черкаської області (**на знімку**).

Віктор Савечко народився у цьому місті, тому і виступив одним з ініціаторів встановлення пам'ятника. Адже з Маньківського району аж 156 хлопців воювали в Афганістані, протегодного пам'ятного знака у місті досі не було. А у кількох містах жодної згадки про афганську війну немає й досі? Шкода, що ми згадуємо про воїнів-афганців та проблеми, з якими вони нині стикаються, лише у свята та пам'ятні дати. Адже тисячі українців повернулися з цієї війни інвалідами або підірвали там своє здоров'я.

Тетяна ПАСОВА.
Фото Віктора САВЕЧКА..

«Ми віднесемо їх до татка на могилу», вона зрозуміла, що чинить неправильно, якщо дитина знає лише таке призначення квітів. І почала їх вирощувати, ставити у домі букети. Пам'ятаючи заповіт Ігоря нічого не жаліти дітям, робила все, щоб вони не почувалися сиротами, але й не розбещувала. Вони вирости добрими, співчутливими, вже й свої сім'ї мають. У Зорянки двоє діток, і Миколка нещодавно одружився. Одним з його аргументів на користь нареченої був такий: «У Насті батько також афганець». Афганцем є і другий чоловік Софії — Степан. Вони зналися ще з Киргизії, дружили сім'ями. Особливої теплоти їхнім відносинам надавало те, що Степан і Валя також були з Тернопільщини. Вже у Тернополі Софія дізналася, що Валя померла від важкої хвороби. Їхня донька невдовзі вийшла заміж, а школяра Руслана бабуся привезла в Україну, однак до свого села, що у Заліщицькому районі, не довезла. У Тернополі прийшла до Софії та й каже: «Куди я його, російськомовного, поведу в село? Хай залишається в тебе, у місті хоч російські школи є, а Степан звільниться — забере хлопця». Так Руслан почав жити в її сім'ї. Софія, як могла, намагалася замінити хлопчиків маму. Не робила різниці між ним і своїми дітьми. Приїхавши до Тернополя, Степан спершу просив життєвих порад, а згодом запропонував: «Давай жити разом, допомагатимемо одне одному». Діти зустріли таку пропозицію на «ура». Так Руслан став ще одним її сином, нині він одружений, живе за кордоном. Софія гірко жартує щодо себе й Степана: «Зустрілись дві самотності». Але разом легше йти по життю. Тим паче, що вона добре знала Валу, а він — Ігоря, тож ревнувати до минулого не випадає. Це якоюсь мірою його продовження, але в іншій якості. Якщо перше подружжя було для Софії коротким і яскравим, мов спалах зірки, то спокійні сталі стосунки, як нині, також мають право на існування. Коли із Степаном стався інфаркт, Софію огорнув страх знову втратити дорогу людину.

«Іншої людини на цій посаді не бачу»

Мало хто знає, що перша у колишньому Союзі Спілка ветеранів Афганістану 1988 року була створена саме у Тернополі і за активної участі Софії Погорілої. Тоді громадських організацій, крім партії, комсомолу, профспілок, практично не було, тому до ініціативи афганців поставилися з пересторогою, але зареєстрували. Маючи на руках двох малих дітей, почала шукати таких же вдів, як сама, щоб підтримати їх. Допомоги, і не лише матеріальної, а передусім моральної, потребували й ті, хто повертався із страшної війни. Пригадуєте sacramентальне чиновницьке: «Я вас на війну не посилав». А їм треба було жити далі. Вона обійшла усіх 46 скалічених війною хлопців, переконуючи, що не треба залишатися наодинці із своїми бідами, що разом легше долати труднощі. Тоді до Тернополя за досвідом приїжджали москвичі, кияни, тут одними з перших встановили пам'ятник воїнам-афганцям. Софію Володимирівну обрали заступником голови республіканського комітету сімей загиблих в Афганістані. Хоча б де вона працювала, усюди намагалася допомогти колишнім воїнам-афганцям у працевлаштуванні, лікуванні, розв'язанні жит-

лових та інших проблем. Відправляла дітей афганців на відпочинок до «Артека».

Їй, дружині військового, часто доводилось змінювати роботу, однак не нарікала, адже кожне заняття збагачувало. Була перекладачем, бухгалтером, завідувала бібліотекою, очолювала жіночу раду гарнізону. Повернувшись до Тернополя, викладала історію та суспільні науки, була проректором одного з інститутів, працювала в облльвійськкоматі, обласному управлінні у справах сім'ї та молоді. Тож пропозиція очолити головне управління праці та соціального захисту була логічною. Тодішній голова облдержадміністрації, а нині народний депутат Іван Стойко так і сказав: «Іншої людини на цій посаді я не бачу».

Що й казати, теперішнє господарство Софії Погорілої велике і складне. В органах праці та соціального захисту населення області працює понад 3,7 тисячі працівників. А ще це 19 територіальних центрів соціального обслуговування пенсіонерів, самотніх непрацездатних громадян, два відділення соціально-побутової реабілітації, одне — медико-соціальної, 15 стаціонарних геріатричних відділень, два дитячі будинки-інтернати, чотири психоневрологічні та один геріатричний будинки-інтернати, чотири благодійні ідальні. Усьому треба дати лад, усюди заглянути. Бувало, новий начальник, поки ще не всі знали її в обличчя, інкогніто приходила на прийом і була вражена, з якою інколи байдужістю ставляться працівники підрозділів до літніх людей, інвалідів. Її навіть жандармом називали, але перелом в ставленні до відвідувачів домоглася. Ще один важливий шмат роботи — створення нових робочих місць, погашення заборгованості з виплати зарплат, умови праці. А розподіл соціальної допомоги та субсидій, турбота про інвалідів... Щоб когось не обманути, не образити, ввели автоматизований обмін інформацією за нарахуванням населенню пільг, контроль за використанням бюджетних коштів. За досвідом з цього питання до Тернополя приїжджали з усієї України.

А мені пригадується, як днювала й почувала на роботі Софія Володимирівна у липні минулого року, коли чотири райони області накрила жахлива повінь. Переселяли самотніх із затоплених будинків, розподіляли матеріальну допомогу, відправляли дітей на оздоровлення. Все робилося чітко, злагоджено. Чи не у свого Ігоря набралася командирського хисту, відповідальності за людей? Правду кажуть, що людина проявляється у критичні моменти. Їх у житті Софії Володимирівни Погорілої було достатньо. І коли нині звідусіль тільки й чути слово «криза», вона вважає, що не варто нагнітати ситуацію. Життя триває... А страх перед завтрашнім днем відбирає можливість швидко жити сьогодні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

МОВОЮ ЦИФР

Перша Спілка ветеранів Афганістану на теренах Радянського Союзу була створена у Тернополі. Нині її обласна організація об'єднує понад дві тисячі чоловік. 48 вихідців з краю не повернулися з Афганістану, двоє пропали безвісти, 46 стали інвалідами.

«Голос України» офіційно оприлюднює закони та інші акти Верховної Ради

Щасливий той, хто щасливий вдома

Як загалом по країні, кримська нерухомість теж почала падати в ціні. Тож, що модно зараз у кризовий час у небідних?

Для потенційних покупців кримської нерухомості нарешті настав довгоочікуваний момент, коли ціни на неї стали помітно знижуватися. Це підтвердили і розрахунки міністерства економіки Криму, фахівці якого підраховали середню вартість квадратного метра житла у шести містах, де є максимальний попит на нерухомість: Ялті, Алушті, Сімферополі, Євпаторії, Феодосії і Керчі. Причому тенденція здешевлення стосується не тільки середньої вартості квартир на вторинному ринку, а й елітного житла. Обвал цін на нерухомість продовжує набирати оберті і вже перевищив наслідки дефолту 1998 року, коли ціни на житло за півроку знизилися в півтора рази. За три останні місяці квартири, котеджі і земельні ділянки вже подешевшали вдвічі, а до кінця року ціни на нерухомість можуть упасти ще в два рази, стверджують фахівці. Таким чином, ціни можуть повернутися на рівень 2002 року. Хоча вартість кримської землі поки що тримається, але вже зараз практично всі агентства нерухомості півострова максимально скоротили свій персонал. Однак, незважаючи на кризові явища, не втрачають популярності елітні будинки і комплекси морського узбережжя. Що ж зараз модно у небідних?

Тенденції тут насамперед такі, відзначають фахівці: постійний попит на «дачі» у старовинному парку з чайками за вікном, високі бренди і «апартаментів — за собівартістю», «бізнесу — не виходячи з квартири», «сервісу на п'ять зірок», «СПА-центрів не виходячи з будинку». Це коли друге ваше житло в будинку нового покоління стає першим за значимістю.

І пояснюють пересічним і не дуже громадянам: проживаючи у квартирі чи в особняку, назвемо його «дім номер один», людині, на жаль, далеко не завжди вдається розв'язувати всі свої проблеми. Через різні причини — територіальні, екологічні, психологічні — вона розуміє, що десь повинен бути інший дім, де все інакше: і час плине не так стрімко, і кількість сонячних днів прямо пропорційно кількості прожитих років. На різних етапах нашої новітньої історії це питання вирішувалося

мати престижну нерухомість на вітчизняних просторах. Вибір, найчастіше, падає на Південний Берег Криму.

У класифікації житлової нерухомості — це сучасний комплекс класу «Hi End». Розташований він в Алушті і відповідає вищому ступеню споживчої якості, головні ознаки якого — унікальність і неповторність.

Об'єкт забезпечили найякіснішими, екологічно чистими будівельними й оздоблювальними матеріалами, уком-

— У нього ми вкладаємо практичний і етичний сенс. Насамперед це місце, де розв'язуються проблеми всієї родини, де можна поєднувати комфортне проживання з оздоровленням, заняттям бізнесом, інтелектуальною і творчою діяльністю. Під етичним ми маємо на увазі подібність моральних принципів членів клубу — людей однієї життєвої філософії, котрі здатні до творення і які поважають інтереси один одного.

— **І які можливості на «Дачі доктора Штейнгольца» для занять бізнесом?**

— У Клубному домі ділові люди одержують унікальну можливість користуватися надійними сучасними комунікаціями для управління бізнесом за сотні і тисячі кілометрів. Переговори з партнерами можна проводити, не виходячи з приміщення, — у конференц-залі, а гостей розмістити тут же — у готельних номерах. Не тільки ділова програма, а й різноманітне дозвілля забезпечено їм безпосередньо на території комплексу. Та й сам Крим цікавий морськими про-

гулянками, екскурсіями, подорожами лісом, полями, річками...

— **Як оцінюють рівень сервісу на «Дачі» фахівці?**

— На п'ять зірок! У Клубному

домі усе підпорядковано задоволенню найрізноманітніших бажань членів клубу. З апартаментів, крізь панорамні вікна, відкриваються дивовижні за красою кримські пейзажі. Сучасна система кондиціонування і вентиляції забезпечує приплив свіжого повітря і задану температуру приміщень. У будь-який час року і діти, і дорослі можуть плавати в басейнах. Гармонію душі і тіла створюють тут водно-оздоровчий і фітнес-центри. Потреби будь-якого гурмана задовольнить ресторан здорового харчування. Час господарки для занять собою і дітьми вивільнить кухня, що працює за індивідуальним замовленням. Приємно провести дозвілля в англійському і жіночому клубах, у танцювальному залі, подивитися прем'єру фільму в кінотеатрі класу «Hi End», ознайомитися з літературними новинками у клубній бібліотеці, одержати свіжі газети і журнали прямо в апартаменти. Вишукані напої з усього світу пропонують не тільки в барі, а й у «винному погребі», де, між іншим, можна зберігати і власні колекції. З особливою любов'ю ми створили дитячий клуб — з ігровою кімнатою, професійними педагогами, дитячим тренером у фітнес-центрі, з ігровим майданчиком у прибудинковому парку.

— **Багато хто з успішних людей буде для себе окремі котеджі і вілли. А ви пропонуєте їм, хоч і розкішне, але все-таки житло під одним дахом?**

— Власний будинок не вирішує всіх проблем. Утримувати великі садиби клопітно і нерационально. Ми запропонували своє розв'язання завдання. Життєвий простір у кожній родині свій. І особисте життя членів клубу надійно захищене. А розмаїтість і якість послуг дають можливість власникам апартаментів і членам їхніх родин не відволікатися на різні «дрібниці», заощаджувати свій час для інтелектуальної і творчої роботи, для оздоровлення, активного відпочинку й особистих захоплень.

— **На Південному Березі півострова чимало чудових куточків. Чому вибір припав саме на Алушту?**

— Чинників багато. Повітря в цьому курортному місті — завжди свіже і справді має лікувальні властивості, оскільки воно водночас гірське, морське і лісове. Алушта безпосередньо сусидить з Кримським національним заповідником (площею 380 тис. гектарів), а сам будинок-дача буквально потопав в стародавньому парку з віковими деревами й унікальною рослинністю. Тут із ранньої весни до пізньої осені завжди світить сонце, а зима — м'яка, з легким, приємним морозцем. Купальний сезон на два тижні довший, ніж у Ялті й інших відомих європейських курортах. Вода в морі від Алушти до Нікітського ботанічного саду — найчистіша на ПБК. А питної — достатньо, вона екологічно «здорова» — з гірських річок.

— **Вільні апартаменти у Клубному домі ще є в продажу?**

— Хочу наголосити, що ми

їх не продавали і не продаємо. Бажаючих приймаємо у члени клубу. У звичайних будинках новосели навіть не здогадуються — хто буде їх сусідами. А у нас стати «сусідом» можна лише одержавши згоду клубу. Тож наявність фінансової можливості — чинник далеко не вирішальний. Важливо, щоб майбутній власник апартаментів «Дача доктора Штейнгольца» поділяв життєву філософію своїх «одноclubників». А приватне життя кожний вибудовує на свій розсуд.

— **Чи могли б ви назвати хоча б кілька відомих імен уже діючих членів клубу?**

— Без їхньої на те згоди — ні. Більшість апартаментів клубу вже мають своїх власників, по-

верте менті, це всі люди шановані, авторитетні, знакові. Є серед них діячі мистецтв, політики, банкіри,

ДУМКА ФАХІВЦІВ:

Особливий інтерес зараз являє Клубний дім «Дача доктора Штейнгольца», зведений за проектом архітекторів Вадима Козлова і Володимира Богданова.

бізнесмени, котрі досягли успіху, відомі спортсмени — й Олімпійські чемпіони, і гравці всесвітньо відомих футбольних клубів...

— **І насамкінець, «Дача» сьогодні виглядає чайкою, що ширше над узбережжям. А як можна потрапити на «екскурсію» у комплекс?**

— Дуже просто. Будинок уже зданий в експлуатацію і заселяється. Тож кожний бажаючий може приїхати в алуштинський Приморський парк, далі запитувати ні у кого не доведеться. Впевнений, що всім неодмінно сподобається!

Інтерв'ю взяв
Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото
надано компанією
«Маркет Групп».

по-різному. У «світлий» радянський період — це була замська дача. У неспокійні 90-ті роки «ореол» західного способу життя і можливості, що несподівано звалилася, прирікали тих, хто шукав «спокійної гавані», на пошуки «другої домівки», скажімо, на Кіпрі...

Справді, кожен час висуває свої пріоритети. Сьогодні людей енергійних і діяльних, які чимало поїздили світом і достатньо ознайомилися з принадами закордонної розкоші, дедалі частіше відвідує бажання

плектували його кращим європейським обладнанням, застосували ресурсозбережні технології. При цьому апартаменти для членів клубу обходяться практично за собівартістю. Більше того, бажаючі можуть стати співвласниками об'єктів інфраструктури загального користування, що дасть змогу не тільки покривати видатки на утримання їхніх житлових приміщень, а й даватиме додаткові доходи.

— **У чому, власне, суть поняття «Клубний дім»?**

Закрите акціонерне товариство "Одеський завод шампанських вин" повідомляє про проведення загальних позачергових зборів акціонерів, які відбудуться "31" березня 2009 року о 14:00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36. Реєстрація акціонерів (їх уповноважених представників) буде здійснюватися за місцем проведення зборів "31" березня 2009 року з 12:00 до 14:00.

- ПОРЯДОК ДЕННИЙ:**
- Внесення змін до Статуту ЗАТ "Одеський завод шампанських вин".
 - Надання повноважень Голові правління щодо підпису змін до Статуту ЗАТ "Одеський завод шампанських вин".
 - Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової Ради Товариства.
 - Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
 - Відкликання та обрання Голови Правління Товариства.
 - Обрання нового реєстратора, який вестиме реєстр власників іменних цінних паперів Товариства, передача ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства новому реєстратору та затвердження умов договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства з новим реєстратором.

Для участі в зборах акціонерів при собі мати документ, що посвідчує особу. Представникам мати належним чином оформлені довіреності.

Проекти документів щодо порядку денного можна отримати за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36, тел. для довідок (048) 734-48-09; факс (0482) 63-04-14.

Постановою господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) від 29.01.2009 року у справі №1/43-Б визнано банкрутом Спільне українсько-польське товариство з обмеженою відповідальністю «ІнтерФото», ід. код 23250780 (юридична адреса: 45400, Волинська обл., м. Нововолинськ, пр-т Дружби, 8, р/р 26008080728 АТ «Кредобанк», МФО 303224).

Ліквідатором призначено Іщука Олександра Валерійовича (ліцензія АВ №347250 від 09.10.2007 року, адреса: м. Луцьк, вул. Дубнівська, 71/3).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) у справі № 20/626 Приватне виробничо-комерційне підприємство «Сідней» (94500, Луганська область, м. Красний Луч, вул. Поселкова, 17, банківські реквізити: п/р 2600730120245 в Філії «Відділення ПІБ в м. Красний Луч Луганської області», МФО 304375, код 4179593) було визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Сиволобова Максима Марковича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22, ліцензія АВ № 347064 від 25.06.07 р.).

В Томаківському районному суді, який знаходиться за адресою: смт. Томаківка, вул. Леніна, 28, під головуванням судді Омеко М. В., слухається 20.02.2009 р. о 10:00 год. цивільна справа №2-49/09 за позовом Лисенко Віктора Яковича до Сільського фермерського господарства «Бойка Василя Васильовича» «Про поновлення на роботі». Томаківський районний суд викликає в судове засідання в якості відповідача представника СФГ «Бойко В. В.», юридична адреса якого: смт. Томаківка, вул. Берегового, 28, Томаківського району Дніпропетровської області.

У випадку неявки в судове засідання представника відповідача судом буде винесене заочне рішення по справі.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 05 лютого 2009 р. у справі № 12/190/08 ко-мунальне підприємство «Водгосп» Василівської міської ради Запорізької області (71600, Запорізька область, м. Василівка, вул. Приморська, б. 29, код ЄДРПОУ - 32279955, р/р 260073011630 у філії Запорізького облуправління ВАТ «Ощадбанк», МФО 313957) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Моїсєєва Ю. В. (ліцензія АБ № 271577 від 28.11.2005 р., 72316, м. Мелітополь, ІІІ-й пров. Малюги, б. 13, а/с 105).

1. Замовник торгів: ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149 1.1. Поштова адреса: 83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2. Юридична адреса: 83055, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11; 1.3.Тел./факс: (062) 303-13-64 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua 2. Інформація про предмет закупівлі: електроустаткування, а саме: ізолятори електричні з ізолюючих композиційних матеріалів (опорностріжнєві ізолятори). 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації по відповідному лоту: 83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит., після надання платіжного доручення з відміткою банку, що свідчить про сплату вартості тендерної документації. 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00 11.03.2009 р. 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:

83055, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 15.00 11.03.2009 р. 4. Додаткова інформація: 4.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович; 4.3. Вартість тендерної документації: 574,22 грн. з ПДВ. 4.4. Закупівля здійснюється згідно з Порядком придбання товарів, робіт і послуг ліцензіатами, ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлюються НКРЕ, затвердженого Постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 25 грудня 2002 р. №1455 із змінами і доповненнями, внесеними постановами Національної комісії регулювання електроенергетики України від 2 липня 2003 року N 652, від 23 лютого 2004 року N 167, від 30 квітня 2004 року N 434, від 29 червня 2006 року N 865.

До уваги акціонерів
Закритого акціонерного товариства "Страхова компанія "АЕЛІТА" (код ЄДРПОУ 31351587)

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
Закрите акціонерне товариство "Страхова компанія "АЕЛІТА" (далі - Товариство) повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 07 квітня 2009 року о 17:00 за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б. Реєстрація акціонерів (їх уповноважених представників) буде здійснюватися 07 квітня 2009 року з 16:00 до 17:00 за адресою проведення зборів. Акціонерам необхідно при собі мати документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - документ, що посвідчує особу та довіреність, оформлену згідно з чинним законодавством.

- Порядок денний:**
- Обрання голови та секретаря загальних зборів акціонерів Товариства, затвердження порядку денного та регламенту роботи загальних зборів.
 - Затвердження результатів діяльності Товариства за 2008 рік.
 - Затвердження висновків ревізійної комісії Товариства.
 - Визначення основних напрямів діяльності Товариства на 2009 рік.
 - Про затвердження порядку розподілу прибутку Товариства та порядку виплати дивідендів.
 - Про збільшення розміру статутного капіталу Товариства за рахунок реінвестиції дивідендів шляхом збільшення номінальної вартості акцій.
 - Про випуск акцій шляхом збільшення номінальної вартості акцій та обміну акцій старої номінальної вартості на акції нової номінальної вартості, затвердження протоколу рішення про випуск акцій шляхом збільшення номінальної вартості акцій та обміну акцій старої номінальної вартості на акції нової номінальної вартості.
 - Про затвердження змін до статуту Товариства.
 - Про визначення уповноважених органів Товариства (уповноважених осіб), яким надаються повноваження щодо здійснення дій, необхідних для реєстрації змін до статуту Товариства та реєстрації випуску акцій.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЗБІЛЬШЕННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ:

- Мотивом збільшення статутного капіталу є залучення додаткових фінансових ресурсів з метою виконання статутних цілей Товариства та підвищення платоспроможності Товариства.
- Збільшення статутного капіталу Товариства здійснюється за рахунок реінвестиції дивідендів шляхом збільшення номінальної вартості акцій.
- Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу Товариства становить 483280,00 гривень (чотириста вісімдесят три тисячі двісті вісімдесят гривень 00 копійок).
- Пропонується наступний проект змін до статуту Товариства, пов'язаний із збільшенням статутного капіталу Товариства - викласти пункти 5.1 та 5.2 Статуту в такій редакції: "5.1. Статутний капітал Товариства становить 9368728,00 гривень (дев'ять мільйонів триста шістьдесят вісім тисяч сімсот двадцять вісім гривень 00 копійок). 5.2. Статутний капітал Товариства розподілений на 6904 (шість тисяч дев'ястсот чотири) прості іменні акції, номінальною вартістю 1357,00 гривень (одна тисяча триста п'ятдесят сім гривень 00 копійок) кожна".
- Здійснюється обмін акцій старої номінальної вартості загальною вартістю 8885448,00 гривень (вісім мільйонів вісімсот вісімдесят п'ять тисяч чотириста сорок вісім гривень 00 копійок) на акції нової номінальної вартості загальною вартістю 9368728,00 гривень (дев'ять мільйонів триста шістьдесят вісім тисяч сімсот двадцять вісім гривень 00 копійок)
- Нова номінальна вартість акції 1357,00 гривень (одна тисяча триста п'ятдесят сім гривень 00 копійок).
- Право на отримання дивідендів та розпорядження нарахованими дивідендами пропорційно частці кожного з акціонерів у статутному капіталі Товариства мають власники акцій, які є акціонери Товариства на дату початку строку виплати дивідендів.
- Термін початку та закінчення приймання заяв від акціонерів щодо їх згоди на направлення нарахованих їм дивідендів на збільшення розміру статутного капіталу Товариства: з моменту отримання повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів товариства по 07 квітня 2009 р. включно. Заяви приймаються за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б. Телефон/факс для довідок: (044) 235-70-87, 288-17-96.
- Збитки, пов'язані із збільшенням статутного капіталу Товариства, не передбачаються. У разі наявності збитків, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу, Товариство гарантує власнику акцій їх відшкодування.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ФІНАНСОВО – ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВА (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	18761,3	18100,3
Основні засоби	718,6	871,5
Довгострокові фінансові інвестиції	3065,7	2553,8
Запаси	51,6	49,6
Сумарна дебіторська заборгованість	949,5	565,5
Грошові кошти та їх еквівалент	13606,5	13493,0
Нерозподілений прибуток	493,7	1988,2
Власний капітал	16908,1	16421,2
Статутний капітал	8885,4	6904,0
Довгострокові зобов'язання	--	--
Поточні зобов'язання	416,0	134,9
Чистий прибуток (збиток)	486,9	1988,2
Середньорічна кількість акцій (шт.)	--	--
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	--	--
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	--	--
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	17	18

Ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним загальних зборів, можливо за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б. Телефон/факс для довідок: (044) 235-70-87, 288-17-96.

1. Замовник торгів: *ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149* 1.1. Поштова адреса: *83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151* 1.2. Юридична адреса: *83055, м. Донецьк, бул. Шевченка, 11* 1.3.Тел./факс: *(062) 303-13-64* e-mail: *kucher@servisinvest.donetsk.ua* 2. Інформація про предмет закупівлі: *Провод та кабель ізолювані: Лот 1: Кабель контрольний; Лот 2: Кабель силовий.* 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації по відповідному лоту: *83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит., після надання платіжного доручення з відміткою банку, що свідчить про сплату вартості тендерної документації по відповідному лоту.* 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: *83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13.00 11.03.2009 р.* 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: *83001, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 11.03.2009 р.* 4. Додаткова інформація: 4.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги;

4.2. Відповідальний за проведення торгів: *Кучер Дмитро Анатолійович*; 4.3. Вартість тендерної документації: 4.3.1. Лот 1 - 417,16 грн. з ПДВ; 4.3.2. Лот 2 - 417,16 грн. з ПДВ. 4.4. Закупівля здійснюється згідно з Порядком придбання товарів, робіт і послуг ліцензіатами, ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлюються НКРЕ, затвердженого Постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 25 грудня 2002 р. №1455 із змінами і доповненнями, внесеними постановами Національної комісії регулювання електроенергетики України від 2 липня 2003 року N 652, від 23 лютого 2004 року N 167, від 30 квітня 2004 року N 434, від 29 червня 2006 року N 865.

Повідомлення
про доповнення до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин"

Закрите акціонерне товариство "Одеський завод шампанських вин" доводить до відома акціонерів товариства, що за пропозицією акціонерів Товариства до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин", які відбудуться 24 лютого 2009 року о 14.00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36, загальне повідомлення про які було опубліковане в газетах "Голос України" № 249 (4499) від 27.12.2008 р., та "Одеський вісник" № 289 (4400) від 31.12.2008р. доповнити наступними пунктами:

- Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової Ради Товариства.
- Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
- Відкликання та обрання Голови Правління Товариства.
- Обрання нового реєстратора, який вестиме реєстр власників іменних цінних паперів Товариства, передача ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства новому реєстратору та затвердження умов договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства з новим реєстратором.

Телефон для довідок: 8-048-734-48-09.
Правління Товариства.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) від 09.02.2009 р. по справі № 23/11-6 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛАРЕН» (03186, м. Київ, Чоколівський бульвар, 19, код за ЄДРПОУ 35489823) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ліфар Володимира Олександровича (м. Київ, вул. Л. Гавро, вул. 11-д, кв. 177, Ліцензія серії АВ № 347074 від 02.07.2007 р.). Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються ліквідатором протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Відповідно до наказу Державного комітету рибного господарства від 10 лютого 2009 року №50 Головне державне оперативне управління охорони, використання і відтворення водних живих ресурсів та регулювання рибальства припиняє діяльність.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) від 31.12.2008 р. порушено провадження у справі №49/18-6 про банкрутство Акціонерного товариства фірми «Укргазбуд», ЄДРПОУ 14277604, 03110, м. Київ, вул. О. Пироговського, 19, корп. 2, р/р 2600510191201 АКБ «ЮНЕКС», м. Київ, МФО 322539) та введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Салатюка Дмитрія Васильовича, ліцензія серії АВ №081082 від 09.06.2006 р. (04214, м. Київ, вул. Північна, 28, кв. 69, тел.: 8-044-239-23-90).

Заяви кредиторів, які виникли до порушення провадження у справі про банкрутство, приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

ЗАТ «С.Т.О.Р.» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів за результатами діяльності товариства за 2008 рік. Збори відбудуться 30 березня 2009 року о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. М. Островського, буд. 60.

Господарський суд Миколаївської області Постановами:
- від 04 лютого 2009 року (справа №5/42/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «АЛАТЕД-ПРОМ» ЄДРПОУ 35938804, м. Миколаїв, вул. Спаська, 1;
- від 04 лютого 2009 року (справа №5/49/09) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «КВЕСТ-ЛТД», ЄДРПОУ 35723129, м. Миколаїв, вул. Славянська, 70.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ №158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, оф. 72, к. т.: (0512) 44-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) Ухвалою від 19.01.09 р. по справі 50/435 порушив справу про визнання банкрутом Приватного підприємства «ГРАФО-СЕРВІС» (код ЄДРПОУ 31520010, 02088, м. Київ, вул. Автотранспортна, 4).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) Ухвалою від 19.01.09 р. по справі 50/436 порушив справу про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «ПРОМАКС» (код ЄДРПОУ 32070016, 02081, м. Київ, вул. Клеманська, 3).

Розпорядником майна по підприємствах призначено арбітражного керуючого Кирика Віктора Кириловича (ліцензія серія АБ № 176297 від 03.11.2005 р., поштова адреса: 02121, м. Київ, вул. Вербицького, 28, кв. 127, тел. 8 068 3601479).

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржників приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Учора в столичній книгарні «Є» відбулася презентація книги «Жінка його мрії». Це новий роман **Олеся Ульяненка** (*на знімку*).

У київському театрі імені Івана Франка відбулася прем'єра вистави «Назар Стодоля».

ХРОНІКА

Відчуття
яскравого літа

Серед буденності сірої зими його створює мажорна колористика неповторної палітри — то в столичному Музеї літератури розгорнуто виставку «Барви рідного краю».

Тут представлено твори відомого в Україні майстра пензля Володимира Гарбуза, котрого висунуто цього року на здобуття Шевченківської премії.

Звичні, начебто, теми в осмисленні митця набувають, на мій погляд, надзвичайного, святкового піднесення. Можливо, таке враження створюється завдяки об'ємному накладанню фарб, веселковій гамі кольорів. А можливо, ті кольори були співзвучні моему настрою.

І чомусь здалися банальними численні «полотняні музи», бо привабив той дивосвіт, де блокрилі хатини, мов гарно вбрані дівчата, вигравали на сонці, вихваляючись пишною красою; де тихим теплим ранком човни на дзеркалі ставка завмерли в очікуванні подорожі; знайомі краєвиди неначе усміхнулися від доторку яскравої палітри, а кожна стеблинка гордовито промовила: «Поглянь-но, я одна така неповторна!».

Цей дивосвіт подарував спокійну радість, про яку нині не модно говорити, але якої так прагнуть наші зболені душі. Ви ще можете переконатися в тому — виставка триватиме до 28 лютого.

Любов СТАНАЧИЧ.
Фото Ольги СТАНАЧИЧ.

2009-й
на Буковині —
Рік Івасюка

Заходи з нагоди 60-річчя Володимира Івасюка пройдуть також і в Києві, Львові, Івано-Франківську.

Окрім того, в рамках святкування заплановано провести інтернет-конференції «Вознесись, мелодіє, біля наш погаси», видати набір поштівок про життя і творчість Івасюка, підготувати і видати збірку його популярних естрадних та ліричних пісень, презентувати фотоальбом «Вернись зі спогадів» Любомира Криси. У вересні протягом тижня триватиме заключний етап Всеукраїнського фестивалю сучасної пісні та популярної музики «Червона рута». Вже йде робота над циклом телерадіопередач, присвячених життю і творчості композитора. Для реалізації заходів Року Володимира Івасюка з обласного бюджету виділено 183 тис. грн., 31 тис. грн. з яких піде на підготовку та святкування ювілею славного пісняра 4 березня.

Сергій СУЛИМА.

Пісня, народжена в морі
У ХХ столітті її співали матроси кількох
поколінь на всіх чотирьох океанах планети

Чигирин завжди символізував козацьку славу. Та мало хто знає, що колишня гетьманська столиця увійшла в історію ще й як місто мореходів. У кінці ХІХ століття у Чигирині мешкало понад дві тисячі колишніх моряків. Недарма знамениту пісню «Раскинулось море широко» створив чигиринець Федір Предтеча.

«Оце таким був батько...»

У 1885 році київська газета «Заря» писала: «Морський судноплавний промисел став основним заняттям чигиринців ще у сиву давнину. Ранньої весни тутешні моряки ідуть у Миколаїв, Одесу, Бердянськ, Маріуполь, Таганрог, Азов та інші приморські міста, де займаються на комерційні судна. Уже з 16—17 літ привчаються до мореплавання, а в 20—22 роки стають досвідченими мореходами. Чигиринські матроси — високорослий, красивий і міцний народ. Морські хвилі, бурі й пригоди розвинули у них своєрідну відвагу і молодечество...».

Ця стаття зберігається в архіві жителя Черкас Віктора Предтечі, сина Федора Предтечі — чигиринського матроса, автора улюбленої пісні моряків. В архіві є також старі родинні фотографії й поховки аркуші з надрукованим на машинці віршем «Песня о кочегаре»:

*«Раскинулось море широко
И волны бушуют вдали...
Товарищ, мы едем далеко,
Подальше от нашей земли...»*

Це той самий вірш Предтечі, який згодом став популярною піснею, що лунає ось уже понад сто років! Пісня стала своєрідним емоційним символом цілої епохи. Багато хто вважає її народною. А це найвища оцінка будь-якого музичного твору.

Зі старих знімків дивиться на нас Федір Сидорович Предтеча. Ось він ще юний — у безкозирці, тількику. Ось статечний чоловік у цивільному костюмі поруч з молодого дружиною.

— Оце таким був мій батько, — каже Віктор Федорович. — Сильним, мужнім і чутливим. Грав на гармонії, мав чудовий голос, знав багато українських пісень. Не раз розповідав мені, як народилася його пісня «Раскинулось море широко». У нас вдома довго зберігався чорновик вірша. Був ще й лист Утьосова до батька з подякою за гарну пісню. Шкода, що й батьків чорновик, і лист Утьосова зникли. Це, певно, сталося, коли ми з Чигирина переїжджали жити до Черкас.

Віктор Федорович показує книжечку «Музей морського флоту СРСР» з уміщеним у ній матеріалом про автора пісні Федора Предтечу й дарчим написом директора музею. Дістає пожовклі машинописні сторінки з текстом вірша. Унизу припис (цитуюмо за оригіналом): «Эта песня написана мной по просьбе команды парохода «Одесса» в 1906 году после похорон кочегара В. Гончаренко. Как-то в 1903 году я с товарищами подплыл на своей шлюпке к рыбакам. Они забра-сывали сети и пели песню:

*Раскинулось море далеко,
Видно туманы вдали,
Раскинем мы сети глубоко,
До самой морской земли.
Сядем в шаландной рубке,
Поговорим о том, о сем,
Закурим любимые трубки,
Шаланду пошевелим веслом.*

Музыка мне понравилась. И когда в 1906 году написал «Песню о кочегаре», то применил эту музыку. Через много лет ее признали народной. Федор Предтеча».

На пароплаві «Одеса»

Віктор Федорович пригадує, як батько розповідав історію створення пісні. Було це навесні 1906 року в Червоному морі. Вантажно-пасажирський пароплав «Одеса» йшов на Бомбей. Умови плавання важкі — нестерпна спека, тісні каюти. Навіть пасажирі скаржилися. Що казати про матросів та кочегарів — мешканців задушливого металевого черева! Федір Предтеча служив матросом. З ним у рейс пішов і кочегар Василь Гончаренко — земляк і найкращий друг. Пораючись на палубі, Федір помітив, як Василь, блідий і знесилений, вдруге намагався вийти з кочегарки. Але щоразу механік заганяв його назад. Утретє Гончаренко ледве вибрався на палубу і впав мертвий. Кочегара поховали за матроським звичаєм: тіло зашили в парусину, до ніг прив'язали колосник — і спустили на воду. Все це щемно обізвалося у серці Федора. Адже його, як і Василя, чекали вдома мати і батько, два брати і дві сестри. Слова самі склалися у віршовані рядки і незабаром, взявши до рук гармошку, 21-річний матрос заспівав пісню про побратима:

*«Напрасно старушка
ждет сына домой,
Ей скажут — она зарыдает.
А волны бегут от винта за кормой,
И след их вдали пропадает...».*

Відродив Леонід Утьосов

Таким був у молодості чигиринець Федір Предтеча, автор знаменитої пісні «Раскинулось море широко».

З родинного архіву
Віктора Федоровича ПРЕДТЕЧІ.

Після революції про пісню забули. Честь її відродження належить Леоніду Утьосову. Він розповідав: «Ця пісня запала у пам'ять, коли мені було років десять. Почув її від чоловіка, що жив в одному

домі з нашою сім'єю. Він часто наспівував цю пісню. Була вона довга, з безліччю куплетів. Та це не завадило мені запам'ятати її».

Аж у 1936 році Утьосов згадав пісню свого дитинства й заспівав її у виставі «Два кораблі». «Запропонували записати її на платівку. Довгограючих тоді не було. Довелося скорочувати і співати трохи швидше, ніж під час спектаклю. Там вона й звучала ліричніше, й трагізму в ній було більше. А під час запису ці елементи її краси шезли».

Пісня звучала з платівок, з кіноекрана й по радіо, була дуже популярна в передвоєнні й особливо у воєнні роки.

Утьосов розповідав, як популярною піснею намагалися скористатися гітлерівці. «Вони виставляли на передовій величезні репродуктори й заводили платівку з піснею в моєму виконанні. Але брали з неї лише слова «Напрасно старушка ждет сына домой», повторюючи їх безліч разів підряд. І кричали: «Рус! Слюшай: напрасно старушка ждет сына домой!» Це викликало зворотний ефект: звірили наші солдати!»

Увічнити пам'ять

Федір Сидорович Предтеча народився в Чигирині 1885 року. Високий, широкоплечий, красивий, він шістнадцятилітнім потрапив на військову службу до Пітера, на бриг «Св. Николай», в охорону царя Миколи II. З 1914-го по 1916 рік брав участь у Першій світовій війні.

Відслужив, перевівся у торговий флот. Коли за віком його списали на берег, до Другої світової війни й після неї жив у Черкасах і працював директором з відбуди санаторіїв у курортній Соснівці. Там познайомився з доброю і скромною дівчиною Марусею. Їй було 17, йому — 40. Тоді Федір вперше взяв шлюб, в якому народився єдиний син — Віктор.

З часом важка флотська робота далася взнаки, почало підводити серце. Лікарі порадили переїхати туди, де народився — в Чигирин. І сталося диво! Після цього у нього не було жодного серцевого нападу. Помер він 1975-го на 92-му році життя від банального грипу. До «золотого» весілля з Марією не довжив чотирьох місяців...

Про батька Віктор Федорович може розповідати годинами. Каже, це був ставний, могутній чоловік: «У нього був такий мізинець, як у мене великий палець, а лапища — як дві мої».

— Я любив батька, бо він був спокійним, строгим, але справедливим, шанував у всьому порядок, — продовжує син. — Я народився, коли він був уже у зрілому віці. Батько навчав мене всяким ремеслам. Бувало, столарує, а я й собі пробую. У батька був добротний саморобний інструмент, і він трохи сварив мене, коли я брав його без дозволу.

Віктор Предтеча закінчив авіатехнічне училище. Двадцять п'ять років служив начальником рятувально-аварійної служби на військових аеродромах. Є у нього донька Людмила і син Євген — також військовослужбовець.

— Буваючи у Чигирині, — завершує розповідь Віктор Федорович, — я провідую батькову могилу. На жаль, мало хто з чигиринців знає де вона. А добре було б увічнити пам'ять Федора Предтечі, Почесного громадянина міста, і всіх чигиринських моряків пам'ятним знаком чи меморіальною дошкою. Щоб наступні покоління знали: Чигирин був славним містом мореходів. Недарма один із сторожових катерів ВМС України носить назву «Чигирин»...

Лідія ТИТАРЕНКО,
Володимир БЕЗУТЛИЙ.

Черкаська область.

Заворожена квартира

У Донецькому академічному муздрамтеатрі — прем'єра. Режисер Олександр Аркадін-Школьник відновив власну виставу двадцятирічної давнини «Зойчина квартира» за Михайлом Булгаковим. Змінилась постановочна форма, переставлено деякі акценти, але головна ідея незмінна: ні людина, ні суспільство не можуть розвиватися революційним шляхом. Бо наслідки цього згубні — калічаються долі, зміщуються моральні цінності, люди втрачають життєві орієнтири й самих себе. Аркадін-Школьник каже: «Революційним тиском не можна досягти благополуччя. Все, що відбувається з людиною хорошего, може йти тільки еволюційним шляхом».

Це було актуально у 1920-х роках, коли п'єсу «Зойчина квартира» написано, і у 1980-х, коли її вперше поставив на донецькій сцені Аркадін-Школьник. Нічого не змінилося і сьогодні — в дні нестабільності та невизначеності. Бо ми так само живемо в постреволюційному суспільстві.

Режисер використав рідкісний варіант п'єси, в якому ключем-розв'язкою стає трагічна загибель Обольянінова, флегматичного, пасивного, а тому майже непомітного персонажа, героя вчорашнього життя. Його смерть — вирок майбутньому, разом із ним зникає і останній прояв душевної чистоти Зої Пельц, якій більше нема кого любити, нема для кого зберігати ширість своїх почуттів.

Спроба втекти від арешту — єдиний рішучий і самостійний вчинок Обольянінова. Він, представник зламаного аристократизму, не може призвичаїтися до нових умов життя і ховається від дійсності в солодкий дурман кокаїну.

Володимир Швець грає Обольянінова людиною, якій немає місця серед інших, але вона все ж таки пасивно пристосовується до оточення, розчиняючись в ньому.

Всі інші герої, наче скляні кольорові намистини, зібрані в одне велике й привабливе око карикатурно-шаржове намисто. Окремі образи актори подають колоритно і смачно. Вони ніби й самі кепкують із своїх персонажів. Та все одно звід-

кись мимоволі виникають сум і жаль.

Виконавиці головної ролі, власниці фальшивого «пошивочного цеху» Зої Пельц — Олена Мартинова і Валентина Гаркуша. Вони, звичайно, різні, але в кожній Зойка — повноправна господиня квартири, сцени, але — не ситуації. З'явившись в її домі, зухвалий авантюрист і винахідливий брехун Аметистов (Андрій Романій і Віктор Жданов) ніби ділить з нею сценічний простір навіпіл, стає неформальним власником на відвойованій ним території, улюбленцем гостей «ательє» і глядачів. Андрій Романій демонструє напорчуд ексцентричну гру і азарт. А Віктор Жданов додає до цього зосередженість і тактовність.

Голова будкому Алілуя (заслужений артист України Андрій Бориславський) — уособлення справжньої людської безпринципності і безхарактерності. Ним керують страх, дріб'язковість і меркантильність. Ідолопоклонство грошам — його життєва мета.

Виразні й переконливі барви для своїх героїв знайшли Володимир Биковський (Гандзолін), Ігор Рибчинський (Херувим), заслужений артист України Сергій Лупільцев (Гусь) та інші. Їхні герої живуть ілюзіями легкого та забезпеченого майбутнього, нехтуючи справжніми людськими цінностями.

Постановочний колектив — заслужені діячі мистецтв України Тетяна Медвідь (художник-постановник), Євген Ку-

лаков (музичне оформлення), Тетяна Пашук (хормейстер) та балетмейстер Василь Маслій лаконічно й точно відтворили настрої й ознаки епохи, описаної іронічним Булгаковим. Епохи, надто схожої на нашу.

Ми побачили трагіфарс з яскравими комічними, навіть шаржовими образами, крилатими висловами, пародійними ситуаціями, із щирим сміхом, іронією і болем. Проте в програмці вистава названа просто коме-

дією. Можливо, це зроблено з обережності — на догоду публіці, яка нібито любить у театрі тільки розважатися. І не любить згадувати про свої постреволюційні травми. Мовляв, усе в нас сьогодні прекрасно й весело.

Ірина ГЕРМАНЮК.

Донецьк.
На знімку: Олена Мартинова (Зойка) та Андрій Бориславський (Алілуя) у виставі «Зойчина квартира».

Фото В'ячеслава ПАШУКА.

Мрії старого казкаря

Діти Броварів та сіл Броварського району на Київщині під час зимових канікул побували у казковій країні. Веселу музичну казку підготували для них ровесники з творчого колективу «Маестро». Тут є діти з райцентру й сіл району — Калити, Калінівки, Димерки, Требухова.

Малеча захоплено дивилась виставу. Це казка про те, як Котигорошко, Кіт і мишенята захищають Місяць від шурів, котрі хочуть його з'їсти, бо Місяць схожий на головку сиру. Все діється під супровід веселих пісень. Автор віршованої казки — відомий дитячий поет Леонід Ямковий.

— **Добродію Леоніде, нині в дефіциті такі п'єси-казки. Чому ви її віддали на село, а не до професійного театру?**

— Випадково. Якось зібрав десятків зо три своїх пісень на музику Олександра Злотника, Алли Мигай, Михайла Чембержі. Ну, куди з ними їхати? Мені на маршруті від Лісового масиву добиратися швидше до Броварів, ніж до Хрещатика! А в Броварах є чудовий колектив. От і поїхав. Діти Броварщини тих пісень заспівали. Потім ми з художнім керівником «Маестро» Ігорем Єрмаковим написали кілька пісень. Торік одна з них, «Я — Україна», на фестивалі патріотичної пісні одержала головний приз. Виконавці — Богдан та Владислав Дмитруки із села Калита отри-

мали путівки до «Артека». Я радів так, ніби це мене послали відпочивати.

І коли завідувачка управління культури Броварської райдержадміністрації Ганна Унгуряну запитала, чи не зробив би я дитячу музичну виставу — погодився.

Ви бачили — у дітей бідні костюми, та й весь антураж вистави не може зрівнятися з тим, що є у столичних палацах. Але діти-актори не грають, а живуть на сцені. І дитяча аудиторія відповідає тим самим. Вдячні очі дітей — найвища нагорода поетові. І я працюватиму для них далі. Бо це для мене душевна необхідність, а хочете, й реальне втілення Української національної ідеї.

— **Ви маєте якийсь варіант національної ідеї?**

— Згадайте формулу: любити Україну не до глибини душі, а до глибини кишені. Чи багато людей з нинішньої влади живуть за цією формулою? Хочете два конкретні приклади?

Керівник колективу «Маестро», він же і режисер вистави, Ігор Єрмаков, підготував п'ять (!) акторських складів, і діти чесно змагалися за право виступати по черзі. Чудово! Унікально! Та коли ми заговорили про помірну матеріальну допомогу, нам сказали, що в бюджеті району не вистачає коштів на «потрібніші речі». Що тут заперечити?

А згодом звістка: голову райдержадміністрації заарештовано під час спроби отримати хабара за відведення землі — 40 мільйонів гривень. Ото й були ті «потрібніші речі»?

Другий приклад. В одному з районів Київщини є дитячий колектив, з яким я давно співпрацюю. Керівник колективу,

талановитий педагог, зі сльозами образи розповіла мені таку історію. На корпоративну вечірку для райдержадміністрації та місцевих бізнесменів запросили її дітей. Запросили і «Кроликів», яким заплатили за виступ кілька тисяч доларів. А дітям не здогадалися дати хоч по іграшці. Ви скажете: діти несправжні актори. А хіба про дітей так думати морально? Цей колектив — один з кращих в Україні, має звання «зразкового». Цих дітей знає пів-Європи. На початку цього року вони гастролювали у Словаччині, Чехії, Німеччині. Не називаю той район, щоб оберегти дітей від помсти цього жадного, що називає себе самоврядною владою. Зрештою, він не єдиний представник нинішньої «державної культурної стратегії».

— **А якщо ви бачите цю стратегію?**

— Оскільки я можу інколи мислити на рівні п'ятирічної дитини, від себе, п'ятирічного, і почну. Я хочу, щоб на мене працювала «Комплексна програма формування української нації через духовне і фізіологічне відродження дітей України». Щоб, починаючи з дитсадка, у веселих іграх з віршами та піснями мене вчили любити пташок, батьків, друзів і Україну. Отак, наче на рівні залучення до віри в Господа — але весело. І щоб про це дбали найрозумніші люди: професори, композитори, поети. І щоб їм на це вистачало зарплати.

А по телевізору й по радіо щоб були для мене спецканали. Бо я, п'ятирічний, не цікавлюся сексуальною орієнтацією поп-зірок. І щоб книжок дитячих у мене — читай-не перечитай. Отак я хочу. Й не знаю, що з мене виросте, якщо у мене цього не буде. Але якщо цього не буде, то й України не буде.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Драч пішов не до Євтушенка, а до Бондаренка

У столичному Будинку вчителя відбулася презентація нового роману Станіслава Бондаренка «От я вся — я свято, або Віхола лохів». Того вечора і ожеледиця не перешкодила багатьом відомим людям зійтися в залі разом. Зібрав їх ведучий, Шевченківський лауреат Михайло Слабошпицький і автор книжки (виданої київським видавництвом «Ярославів Вал»).

— Я був уражений, коли прочитав роман у журналі «Сучасність»: здається, так календарно точно про наших «постпомаранчевих» днів я нічого подібного не читав в українській літературі. Цей роман — постмайданна реальність, він про втрачені ілюзії та долі наших сподівань. Я відкрив для себе справді міцного прозаїка, — так сказав у вступному слові Михайло Слабошпицький. Він також віддав данину художниці Вірі Крутилиній, яка тонко відобразила «задзеркалля» роману в трьох десятках ілюстрацій.

А Іван Драч весело почав з того, що «тут поруч, в університеті, одночасно йде вечір російського поета Євгена Євтушенка, але я пішов не туди, а до Бондаренка. Він мені цікавіший, починаючи навіть не з епіграфа роману — «Чи варті вожді тих очей на Майдані?» — а раніше, коли вперше почув його вірші, а потім не раз переконувався в рідкісній небайдужості Станіслава до всього, пов'язаного з нашою культурою, що стосується нашої культури».

Голова Київської організації НСПУ Віктор Баранов зізнався, що книжку «От я вся — я свято» він прочитав за ніч, тому що вона своїм напруженням «відігнала сон».

Василь Герасим'юк відзначив надзвичайну поетичність роману, де образна проза начебто інкрустована віршами-паліндромами одного з героїв твору — Юрка Юродивого з його іноді зашифрованими, але безпомилковими передбаченнями подій. А ще один Шевченківський лауреат, кінорежисер Олег Бійма нагадав про активну громадянську позицію Бондаренка-журналіста, про його серйозну роль у відстоюванні після рейдерської атаки студії «Укртелефільм», яка знову повертається до життя.

Письменник і режисер Гурам Петріашвілі (до речі, автор фільму про Миколу Вінграновського) відзначив уміння автора коротко і динамічно створювати характери героїв — від політзeka Грига, який повернувся з Колими під час горбачовської перебудови, і збанкрутілих вождів Майдану, — до образу того самого поета Вінграновського або курйозних персонажів на кшталт доцента Доцика, який працює на Байковому кладовищі «хароном», або підлого «ментівського палківника» Шилова. Це відчули навіть ті з присутніх, хто ще не читав роману, а лише почув тут уривки у виконанні заслуженого діяча мистецтв Василя Довжика.

Пролунала з вуст гостей і така думка: можливо, уже час вдатися книжкою статті Станіслава й інтерв'ю з найвідомішими людьми — від Гамзатова, Айтматова, Окуджави, Смоктуновського, Вознесенського, Павича, Павла Загребельного, Ліни Костенко, Бориса Олійника до політиків — Єльцина, Гавела, Квасьневського, Мадлен Олбрайт і десятків інших.

Наталія ЛІЗОГУБ.

☞ Скажи-но, дядю, ти ж недаром під дощем стоїш з радаром?

Віктор ІГНАТЕНКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Нетерпіння

Скоріше б до Європи, щоб відчувати світові фінансові кризи у всій їх повноті!

Питаннячко

Скільки політики повинні хитрувати, лукавити, напускати туману, щоб людям стало все зрозуміло?

Дороге задоволення

Ніщо не обходиться народо-ві так дорого, як безплатний цирк в органах влади.

Кримінальна хроніка

Поки посадять за грати од-

ного злодія, на волю вже вий-де п'ятеро.

Маразми демократії

Навіщо утруднювати народ виборами президента, якщо за нього це можуть зробити кіль-ка парламентських мільярд-рів?

Будова століття

Побудова правової, євро-пейської, демократичної дер-жави зводиться до будівництва фешенебельних вілл для краді-ів–мільйонерів.

Чи знаєте ви, що...

...тим, хто не бачить і не бажає бачити, що коїться в країні, як живуть люди, — видніше?!

Порівняльний аналіз

Кровопивця не так любить свою жертву, як керманічі люблять свій народ!

Олександр ПЕРЛЮК.

Без проблем!

Чи не викупити у Росії Чор-номорський флот?!

Фанат

Він так любив чиновників, що навіть лежачим поліцей-ським давав на чай.

Йосип БЛОСКУРСЬКИЙ.

ДОШКА ПОШАНИ

Знов грузинські вуха

Віктор Черномирдін, посол Росії в Україні:

— Скрізь стирчать американські ву-ха. Вони не хочуть. Вони не хочуть га-зовий консорціум, що між Росією й Україною. Вони взагалі нічого не хо-чуть. А посол США, коли його пита-ють: «То хто ж винен у тому, що пере-крили газ?» — відповідає: «Росія».

Від чергового:
— А ви думаете, що знов Грузія?

Плювати хотіли?

Віктор Ющенко (напуття журналіс-там на засіданні РНБО про роботу уря-ду):

— Я звертаюся до людей: треба вже в екрани плювати після такої брехні, якою заколисали Україну.

Від чергового:
— Люди плюють, а що з того? Адже телевізорів з автомобільними двірниками як не було, так і нема!

До сьомого поту

Андрій Кожем'якін, народний депутат, БЮТ (про відставку міністра фінансів В. Пинзеника):

— В умовах кризи він виконувати обов'язки міністра не може чи то фі-

зично, психологічно, чи то з інших якихось причин... Ми цю відставку тільки підтримаємо і будемо аплодува-ти.

Від чергового:
— Тобто, займатися тим, що у вас, депутатів, ліпше за все виходить. Це, до речі, не менш високооплачувана робота, ніж у міністра фінансів.

У якому, к бісу, міцному та світлому домі?

Нестор Шуфрич, Партія регіонів:
— Якщо хтось думає, що Льовочкін своїми заявами виносить сміття з хати,

то все набагато простіше: насправді у великому, міцному і світлому домі, що зветься Партією регіонів, сміттям є сам пан Льовочкін.

Від чергового:
— Цікаво, а як у великому, міцному і світлому домі прибирають? Сміття за-кочують у килим, а потім виносять, чи просто викидають з балкона?

До перших газів

Ганна Герман, Партія регіонів (про газову суперечку Шуфрича з Льовочкі-ним):

— Я б на місці хлопців узяла шпаги, помірялась на шпагах до першої крові і на цьому завершила б цю дискусію.

Від чергового:
— Але ж це дуже небезпечно! Уявіть собі: шпаги, випад, різкий укол і замість крові пішли гази!

Лісова самооборона

— Буде в нас, — кричить Ворона,
— В лісі самооборона.
Засмутились горобці:
«Заклюють ворони ці».

Політикум

Коли ти сват,
чи брат, чи кум,
Твій шлях в новий
політикум.

Все відкрито

Нова влада всім відкрита,
В цьому є найвища суть,
До старого знов корита
Можновладці нові йдуть.

Одкровення депутата

— Всім серцем
я служу народу,
А як трапляється нагода,
Прислужую —
бо жити ж треба —
Я олігархам-мільйонерам.
Володимир СЛЄПЦОВ.

Хтось збожеволів...

Леонід Черновецький, міський голова Кисва (про своїх заступників):

— Я не буду з ними працювати: во-ни розповідають, у тому числі і Прези-дентові України, що я чи не збожево-лів.

Від чергового:
— Але першими почали божеволіти ваші зами — вони ж і досі не вірять, що ви працюєте 24 години на добу на бабусь, причому 12 з них у жахливих умовах Марса.

Мал. Михайла САЧКА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

